

NIHAYET TAKSİM

Taksim Meydanı 1 Mayıs'ta doldu taşı. 32 yıl sonra ilk defa yasal olarak 1 Mayıs mitingine açılan Taksim işçilerle, emekçilerle, devrimcilerle, sosyalistlerle, halkla buluştu. Devlet görevlilerinin ve hükümet kanadının **herhangi bir olaya ve suikaste karşı vermiyoruz** dedikleri Taksim Meydanı'nda yüzbinlerce kişi yanyana, omuzomuzla herhangi bir olumsuzluk yaşamadan 1 Mayıs'ı kutladılar. Divriği'de de 1 Mayıs kutlandı. Divriği'deki 1 Mayıs kutlamalarına CHP, ÖDP, DİSK, KESK ve çeşitli dernek ve partilerden 300 kişi katıldı.

DOSTLUK GECESİ

Divriği Gazetesi'nin Geleneksel 3. Dostluk ve Dayanışma Gecesi 30 Nisan Cuma Günü Ankara'da yapıldı. Yüzlerce kişinin katıldığı geceye, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, Önder Sav, Kemal Kılıçdaroğlu, Hakkı Süha Okay, Yılmaz Ateş, EDP Genel Başkanı Ziya Halis, İstanbul Milletvekili Ufuk Uras mesajlarıyla destek verdiler. Gecede Cankat Erdoğan, Hikmet Karadeniz, İrfan Dolaş, Serdar Şimşek, Nuray Zaman ve Hüsnü İyidoğan sahne aldılar.

**“Kurumsal
Hazır Yemek”te
bir Keyveni tüm
sektöre bedeldir!**

Yemeklerde kalite, lezzet, çeşitlilik ve mükemmelliği; hizmette ise kusursuzluğu sunuyor Keyveni, 1985'ten beri...

Çiftlikten sofraya takip ettiği kalite kontrol süreci ve yüksek hijyen standartlarıyla lezzeti estetikle, kaliteyle buluşturuyor.

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

www.keyveni.com.tr

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 MAYIS 2010 ● YIL: 4 SAYI: 45 ● www.divrigi.com.tr

Mucizeyi kaybediyoruz

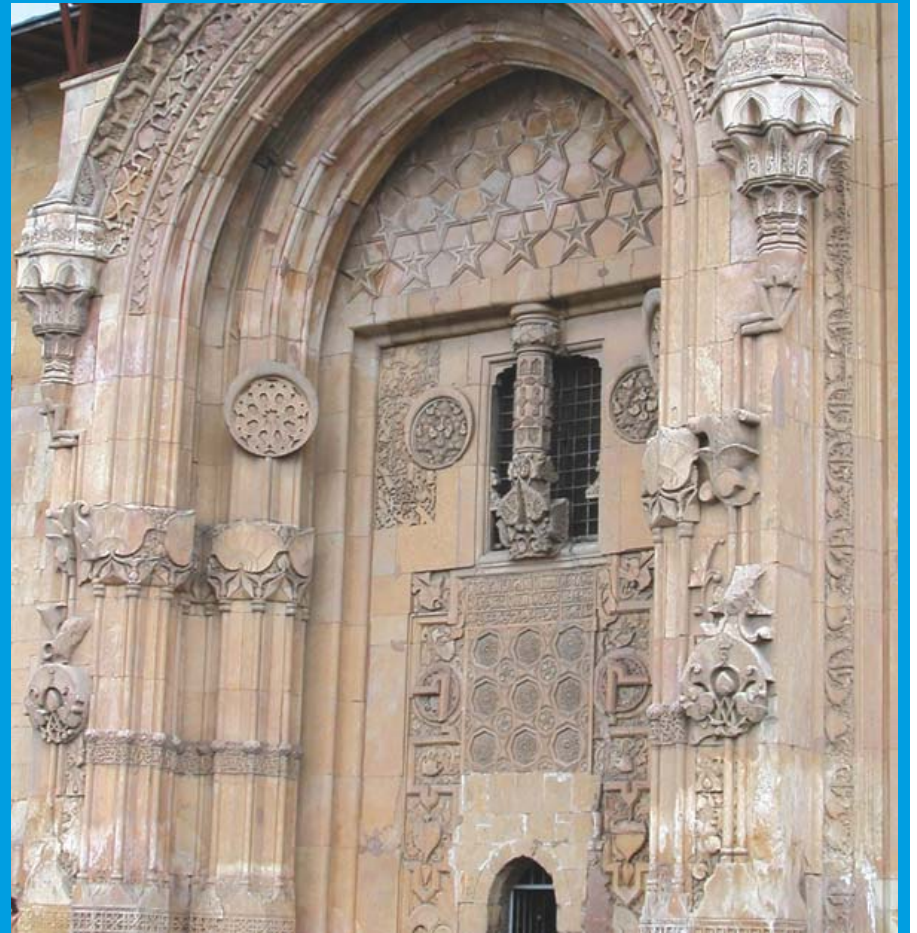
Bilim adamlarının son araştırmalarına göre Divriği Darüşifası ve Külliyesi yok olmakla yüz yüze geldi. Eserin yüzde 30'u bakımsızlıktan, rutubetten ve tuzlanmadan dolayı yok oldu. Eserin bazı bölümlerine beton sıvalar yapıldı. Onarılması ve eski haline getirilmesinin hiç bir imkanı kalmadı. Eser hakkında Kültür Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü ve Sivas Valiliği ortak karar alabiliyor. Eserin tahribatı ve yok olmasının tehlikeleri bilinmesine rağmen koruyucu hiç bir tedbir alınmadı. Prof. Doğan Kuban “Eseri kurtarmak için para sıkıntısı yok, Divriği Kaymakamlığında 5 milyon TL bütçe var, ancak eseri kurtaracak ne irade ne de proje var” dedi.

Divriği Darüşifası ve Külliyesi UNESCO'nun koruma altına aldığı Türkiye'de ilk eser. Bu eserin korunması için yıpratılmasının ve tahribatının en askariye indirilmesi için Türkiye'den UNESCO'ya hiç bir proje gitmedi. 2003 yılında Sivas'ta yapılan Bakanlar Kurulu Toplantısı'nda Başbakan Tayyip Erdoğan eserin korunması için Sivas Valiliğine 2.5 Trilyon bütçe verdi. Bu bütçe uzun yıllar kullanılmadı. Eserin korunması için hiç bir girişim söz konusu olmadı. Eser Dünya Kültür Mirası listesinin baş sıralarında yer alırken, kaderiyle baş başa bırakıldı. Eserin korunması için verilen bütçe de esere harcanmadan istimlak masraflarına harcandı.

Aşırı tuzlanma ve nem eseri bitirdi

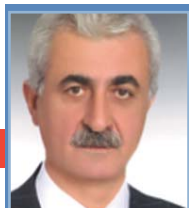
Eser 1986 yılından beri UNESCO (Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür) korumasında yer almaktadır. 18 Nisan 2008 yılında İstanbul'da yapılan UNESCO Türkiye Milli komitesi'nin raporlarına göre eserin güncel durumu bakımsız ve yok olmakla yüz yüze kalmış olduğu yazılı. Eserin bütününde ve özellikle taçkapılardaki taş bezemelerindeki bozulmanın, restorasyonlarında beton ve çimentolu harç kullanılması, çatıdan sızan yağmur ve kar sularının esere verdiği rutubet ve tuzlanma sonucu taş bezemelerin hızla eridiği tesbit edilmiş. UNESCO Raporuna göre 1970 yılından bugüne kadar eser hakkında önemli koruma tedbirleri konuşulmasına rağmen, korumaya ve yıpranmaya karşı gerekli hiçbir pratik önlem alınmamış. ODTÜ raporlarına göre ise eserin çatı değişiminden ve restorasyonundan sonra tuzlanmasının ve yıpranmasının daha fazla arttığı tesbit edilmiş.

Divriği Şifahanesi ve Külliyesi üzerine onlarca makalesi ve kitabı bulunan Profesör Doğan Kuban uyardı. Divriği Mucizesinin %30'unu kaybettik dedi. Kuban, UNESCO (Birleşmiş Milletler, Eğitim Bilim ve Kültür Kurumu)'nun dünya anıtlar listesinde yer alan en görkemli yontu bşayıptı Divriği Ulucamisi ve Şifahanesi'nin taçkapılarını taş erozyonuyla kaybediyoruz. Ayrıca yapıda yer yer çökmeler olduğu gibi orta ölçekli bir depremde bile yapının yıkılma tehlikesi bulunuyor. Şifahane'nin ve Külliye'nin kurtarılması için para sorunu bulunmuyor. Eserin kurtarılması için Divriği Kaymakamlığı'nın emrine 5 milyon (5 trilyon) verildi. Temel sorun, yapının evrensel konumunu yeterince değerlendiremeyen, bu çapta ve bu niteliklere sahip bir eserin korunması sorununu bilinçlendiremeyen uzman ve danışmanlarda dedi.

YENİDEN UMUT OLMAK MÜMKÜN

ŞAHİN KÜÇÜK

HİÇ bir şey zamanı gelmiş bir düşünceden daha güçlü değildir. 7 Mayıs'ta CHP genel Başkanı Deniz Baykal'a ait olduğu iddia edilen görüntüler piyasaya çıktı. Bu görüntüler Sayın Baykal ve CHP'ye dönük bir komployu çağırıyor. 10 Mayıs'ta basın karşısına çıkan Baykal 18 yıldır yürüttüğü CHP Genel Başkanlığından istifa etti. 16 Mayıs tarihinde ise CHP genel Başkanlığına Kemal Kılıçdaroğlu aday olduğunu açıkladı. Yıllarca olamayacakmış gibi görünen şeyler, bir haftalık zaman diliminde oldu bitti. Uzun zamandır Baykal'la siyaset yapan CHP kadroları bu komploya alet olmamak ve de kamu oyunun beklentisi doğrultusunda duygusalıya yer olmadığına, sağduyunun hakim olduğu bir anlayışla yeniden yapılanma doğrultusunda Sayın Kemal Kılıçdaroğlu'na desteklerini açıkladılar. Esasında CHP içerisinde ve seçmenlerinde Deniz Baykal'a ve ekibine karşı sessiz bir fırtına hep esiyordu ama belli etililmiyordu. Açığa çıkan görüntüler bunun yansımalarıdır. CHP Genel Sekreteri Sayın Önder Sav yukarıda bahsettiğim beklentiler doğrultusunda CHP ve ülkenin geleceğini düşünerek 53 yıllık yol arkadaşlığının duygusalıgını değil gerçekçilik yolunu seçerek sağ duyusuyla hareketle 17 Mayıs'ta çıktan Kılıçdaroğlu'ndan yana tutum alarak yaptığı basın açıklamasında “hem kamuoyunu hemde CHP tabanı rahatlamıştır, bunu görmeyenler kördür, ama bu halk kör değildir” dedi. Önder Sav bu açıklamasıyla CHP'nin bu kurultayda yeniden bir yapılanmayla gideceğinin de işaretlerini verdi. Önder Sav'ın da belirttiği gibi CHP'nin yeniden şekillenmesi ve dizayn edileceği söylentisi bile CHP'li çevrelerde büyük umutlara sebep olmuştur. Bu yeniden yapılanma kolay başarılabacak bir şey değildir elbette. Yıllardır alışkanlık haline gelmiş anlayışlar bir gecede terk edilemez elbette. Çünkü CHP'deki sıkıntılar sadece Genel başkan Deniz Baykal'dan kaynaklanmıyordu. Sıkıntılar aynı zamanda illere, ilçelere hatta beldelelere kadar sirayet eden merkeziyetçi siyaset modelinin kendisinden kaynaklanıyordu. CHP Genel merkezinden başlayarak en küçük birimlere kadar siyaseti kılereten, siyaseti kişisel hirs ve ekip mantığına indiren, sosyaldemokrasi fikrini anlamayan, ona uygun yapıları inşa edemeyen ekipleri de hızla siyaset dışına atarak, yeni bir sosyal demokrat anlayış yaratmanın zorunluluğu anlaşılmıştır. Kılıçdaroğlu'nun CHP Genel Başkanlığına gelmesi halkta büyük sempati ve umut yaratmaktadır. Sayın Önder Sav'ın deyimiyle CHP rahatlamıştır. Şimdi bu umudu iktidar yapacak büyük umutlara dönüştürme zamanıdır. Şimdi yeni kadrolarıyla ve siyaset anlayışının aslına uygun bir CHP ile iktidar olma zamanıdır. Umarım bu umudu yeniden yapılanma anlayışıyla “dün dün de kaldı cancağızım, şimdi artık yeni şeyler söylemek lazım” düşüncesiyle büyüyerek AKP'den kurtuluşun adı CHP'de vücut bulur

Not: Bu yazı 18 Mayıs tarihinde yazıldı.

Yazarlar...

 Haydar YALÇIN

 Müslüm DOĞAN

 Beyzade ÖZKAHRAMAN

 Nilüfer MURATOĞLU

 Mustafa TARAKÇI

 Muharrem YAĞBASAN

 İsmail ÇINAR

 Esat KORKMAZ

 Sadık ÇELİK

 Hıdır ÇAM

 İsmail ASIL

 Ataner YILDIRIM

Sayfalar

Ziniski Gecesi
2'DE

Unutulma sınlar Diye
4'DE

DKD Kongresi
5'DE

Kültür Sanat
7/8'DE

Ürük Suyu
8'DE

Ziya Halis
9'DA

Zeynep Karababa
10'DA

Gazete Gecesi
11'DE

Ses Yarışması
12'DE

TÜRKÜ AŞKINA

Divriği Türküleri yarışması başladı. Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 2. Divriği Türküleri yarışması devam ediyor. Çankaya Belediyesi Yılmaz Güney Sahnesi'nde yapılan ön elemelere 22 aday katıldı. İlk elemelerde 7 kişi elendi, 15 kişi ise yarı finale kaldı. Yarışmanın jüri üyeliğini ise Zeynep Karababa, Hikmet Karadeniz, Garip Hıdır, İrfan Dolaş, Ali Baştuğ, Ozan Sinemi, Hüseyin Karakoç, Zeynel Sönmez ve Cankat Erdoğan yaptılar.

ALEVİ'YE HAKARET SUÇ SAYILMADI

Alevinin pişirdiği yenilmez davasında ilk karar Hekimhan ilçesi Devlet Hastanesi'nde Alevi çalışan Semanur Takmaz'a karşı yapılan ayrımcı uygulama ve satırlı saldırıyla ilgili olarak başlatılan hukuki süreçte ilk lehte karar çıktı. Saldırıcı gerçekleştiren İbrahim Gür'e 2270 lira para cezası verildi. Hekimhan ilçesi Devlet Hastanesi'nde Alevi çalışan Semanur Takmaz'a karşı yapılan ayrımcı uygulama ve satırlı saldırıyla ilgili olarak başlatılan hukuki süreçte ilk lehte karar çıktı. Hekimhan'da görülen davada, satırlı saldırıyı gerçekleştiren aşçı İbrahim Gür'e, hapis cezası çıkmadı, para cezası verildi.

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müflavirlik Hizmetleri
- «thalat ve «hracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teflvik Takibi •TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamalar» •Tercüme
- Teminat Çözümleri •Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61 info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

Nakilbent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

İADE
ADRESİ

MUSTAFA TARAKÇI

tarakci.mustafa@gmail.com

Dünyü Güzeli
Bir Köşede
Izdırap Çekmek

Bir Pazar sabahıydı. Güzel bir gündü. Çok samimi dostlarımızdan bir aileyi sabah kahvaltısına çağırmiştık. Birlikte Fenerbahçe Parkında denize nazır piknik masalarında brança benzer kahvaltı yapacaktık. Önceki tecrübelerine dayanarak masaların sınırlı, kahvaltı yapmak isteyenlerin sayısının çok olmasından dolayı erken gidip masa tutmanın gerekli olduğu düşüncesiyle erkenden kalkıp, duşumu alıp yola koyulmuştum. Gazete ve simitleri ben alacak, masa örtüsünü serecek, eşim, kızım ve arabalarıyla gelip birlikte piknik yerine geçecek misafirlerimizi bekleyecektim Saat 08.00 gibi ben piknik yerindeydim. Hemen hemen masaların üçte bir boştu. En güzel konumlu masalardan birini seçip, masa örtüsünü serip, gazete okumaya başlamıştım. İlk bir saat yani 09.000 a kadar çok rahattım. Diğer masalar ancak dolmuştu. Derken kahvaltılıyı yapmak için elinde poşetlerle sık giyimli hanımlar, spor kıyafetli beyler, kimilerinin daha yaşlı ebeveynleri gelmeye devam ettiler. İyi güzel de nereye oturacaklardı? Sere serpe çimenlere serilip oturmak pek yaygın değildi. Kahvaltı yapmak için değil daha çok aşıkılar için veya yürüyüşten yorulanların geçici dinlenmeleri için konulan masasız banklara oturmaya, sağda solda boşalacak masaları kollamaya başladılar.

Ben gazeteleri okumaya devam ediyor, kimi haberler üzerinde daha dikkatli duruyor, zaman zaman da göz ucuyla çevreyi kontrol ediyordum. 8 kişilik masada tek kişiydim. Benim durumum dışarıdan pek hoş görünmüyordu. Birkaç aile benim masamda oturup rahatça kahvaltı yapacakken benim halim bencilik ve saygısızlık örneği olarak görülüyordu.

Derken, çok geçmeden uçan gazete sayfalarını toplamak için ayağa kalkmışım ve biraz ilerlemiştim ki yaşlı bir bayan “ Beyefendi kalkıyorsunuz herhalde ” deyiverdi. Ben süklüm püklüm durumumun pekte medeni bir davranış olmadığını bilincinde “Hanımefendi affedersiniz tek başıma bunca geniş bir masayı işgal ettiğimin farkındayım. Ama bu masayı tutmak için erkenden geldim. Eşim ve misafirlerimiz yoldalar” dedim ve çok rahatladım. Rahatladım, çünkü bu konuşmalarımı ses mesafesindeki diğer piknik yapmak için masasız banklarda oturanlarda duyular ve benim tek başına vurdumduymazca başkasının hakkına saygısız biri olmadığımı anladılar. İstanbul' un pazarda olsa malum trafiğinden dolayı eşim ve misafirlerin gelişi biraz gecikince orada geçirdiğim her dakika bana saat gibi gelmeye başladı. Tarihî imkânsız ızdırap içindeydim. Yıllanmış ağaçlarıyla, çiçeğiyle, bakımlı çevresiyle o cennet mekan bana cehennem gibi geliyordu

Bir yandan da kendimi teselliye çalışıyordum:“Tamam amada büyüttün. Erkenden gelip bu masayı tutmuşsun. Sen buraya geldiğinde pek çok masa boştu. Keyif senin değilmi? Yalnız da olsan istediğin gibi oturursun. Kimseye hesap vermek zorunda değilsin. Dert edinme, masaya bir güzel yaydığın gazetelerini ılık rüzgâr ve mayısın güneşli ilk günlerinde sindire sindire oku” Olmadı ama! Aklımdan bir an için geçen bu düşünceleri benimseyip uygulayamadım! İçim içimi yedi. Nihayet geldiler de kurtuldum. Hoşbeşten sonra anıımı dik tutup sırtımı banka dayayabildim. Herhalde bu bir insanın içinde yaşadığı topluma saygısı, vicdanen rahat olması olsa gerek! Derin saygılarımla.

BİR SANIK, BİR TANIK, BİR ANI...

“Tanımadın mı ?” dedi gülen gözleriyle saçları ağarmış tanıdık bir yüz. Mahcup gözlerle bakakaldım; Tanıyamamıştım. “ Ben, Emekli Albay Derviş KOLAÇ ” dedi. Ağır bir anı düştü tam ortamıza; Yeniden sarıldık, yeniden kucaklaştık sıra dağlar gibi büyük bir hasretle. Sözüün devamını anılarımı yazdığım “Ben Askerken” den aktarayım.

10 Şubat 1982 Çarşamba/ ANKARA Soğuk bir Ankara akşamıydı. O gün Merkeze inmemiştim. Nöbetçi subayı Malatyalı Üst Teğmen'le hem sohbet ediyor, hem de satranç oynuyorduk. Daha önceden de birkaç kez nöbetlerde beraber olmuştuk. Çalışkan, dürüst ve demokrat bir arkadaştı.

Saat, gece yarısını çoktan geçmişti. Ben, odama çekilmiş uykuuma dalmak üzereydim. Odamın kapısı sert ve gürültülü bir şekilde çalınmaya başladı. Dışarıda “ Çabuk kapıyı aç ” sesleri geliyordu. Tahmin ettiğim olmuştu. Üzerime bir şeyler alamadan kapıyı açtım. Bir yüzbaşı, dört asker kapıdaydı. Hemen içeri daldılar. Yüzbaşı beylik tabancamı istedi, verdim. Yedek şarjörü ve memlileri sordu, olmadığını söyledim. Subay kimliğini aldı. Acele giyinmemi istedi. İki asker ve yüzbaşı odamda arama yaparken iki asker de kapıda silahlarıyla birlikte hazır durumda bekliyorlardı.

Malatyalı Nöbetçi subayı üst teğmen arkadaş, kapının dışında şaşkın gözlerle olanlara bakıyordu. Giyindim. İki asker koluma girdi; önde yüzbaşı, en arkada diğer askerler ve nöbetçi subayı. Beni aşağıya indirip, kalorifer kazanının olduğu odaya götürdüler.

Gelen yüzbaşı, benimle hiç konuşmadan nöbetçi subaya emirler yağırdırıyordu. Ben, sabaha kadar kimseyle görüştürülmeyecektim, kalorifer odasında ayrılmayacaktım. Tuvaletimi bile oraya yapacaktım.

Gelen iki asker, kapıda nöbetçi kalacaktı, Nöbetçi Üst Teğmen, iki ere karışamayacaktı. Sabah erkenden gelip beni alacaklardı. Kapılar yüzüme sert bir şekilde kapandı. Sonu belli olmayan bir yolculuk başlamıştı. Gece yarısını çoktan geçmişti. Yaşadıklarımı, kafamda bir film şeridi gibi geçiyordu. Hiç bir şey net değildi. Anılar, zamanla yarışır gibiydi. Yaşayacaklarımı konusunda hiç bir ipucu yoktu.

Nereye götürüleceklerdi beni? Neden sabaha bıraktılar? Sorgularda, kim benim hakkımda ne demişti? Kendimi nasıl savunacaktım? Düşüncemden ödün verecek miydim? Giden arkadaşlar çözöldüler mi? Çözöldülerse neler anlattılar? Benim hakkımda anlatılanlarla, benim ceza değil, ödöl almam gerekirdi. Ben, ülkem ve halkım için gereken en güzel şeyleri yaptım ve savundum. Ama cunta, tam tersini yaptığına göre, elbette beni yargılayacaktı.

Düşünceler deryasında boğulmuş kalmıştım. Kapıda ki askerlerin kendi aralarında pek anlaşılmayan konuşmaları bitmişti. Kilitli kapıların arkasında kimseler yok gibiydi. Bir ara kaçmayı aklımdan geçirdim. Ama hem yer uygun değildi, hem de zaman. Nereye, kime gidecektim? Son gelişmelerden sonra en yakın dostlarım bile aramaz olmuştu.

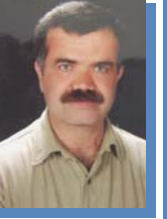
Sessizliği anahtar sesleri bozdu. Kapı açıldı, içeriye nöbetçi subayı Üst Teğmen arkadaş girdi. Gözyaşlarıyla boynuma sarıldı. Yaklaşık üç dört dakika diller suskun öylece ayakta birbirimize sarılıp kala kaldık. Sonra karşılıklı kalorifer makinelerinin üzerlerine oturduk. Diller yine suskundü. Ama gözler çok şeyler anlatıyordu. Daha üç dört saat önce satrançta beni kaç kez sıkıştırmış ve af etmişti. Oysa şimdi benim meçhul bir yolculuğumda çaresizlik içinde el sallamaktan başka elinden hiç bir şey gelmiyordu.

“ Senin için ne yapabilirim? ” diyebildi sonunda yutkunararak. Ne yapabilirdi ki? Gülerkek yerimden kalktım

YOLCULUKLAR

www.hidircam.com
hidircam@gmail.com

HIDIR AM

tekrar sarıldım. “ İşte bunu yapabiliirdin ve yaptın da” dedim. Artık gözyaşlarının yerini hıçkırıklar almıştı. Sonra hiç bir şey konuşmadan delicesine gülmeye başladık. Ben kendimi unuttum arkadaşşı teselli etmeye başladım. Onu, kapıda ki iki askerın emrine vermeleri çok zoruna gitmişti. Bereket askerler iyi çıkmış, çay içmeye gitmişler. Anahtar Üst Teğmene verip, bir ihtiyacım olabilir diye onlar göndermişler. Laf dönüp dolaşıp aynı yere geliyordu. Sık sık “ Senin için ne yapabilirim?” diye soruyordu. Maddi durumumu sordu. “ Bunlar, bana masraf yaptırmazlar, iyi insanlara benziyorlar” diye espri yapmaya çalıştım. Bir kağıda üç dört telefon numarası yazdım. “ Onlara haber verisen iyi olur ” dedim. Askerler döndü. Biz de bir birimize daha güçlü bir şekilde sarılarak gözyaşlarıyla vedalaştık.

Yirmi sekiz yıl sonra işte bu vedalaşma noktalanmıştı. Üsteğmen Derviş Kolaç, albaylıktan emekli olmuştu. “ Hiç değişmemişsin komutanım” dedim. “Değiştiremediler” dedi gülerkek. Sonra da uzun uzun dertleştik; Bir kez daha yaşadık 3 Şubat 1982 gecesi yaşadıklarımızı. “ Tüm askerlik hayatımda yaşadığım en sıkıcı gündü; O gün en az senin kadar o acıyı ben de yaşadım ” dedi yaşaran gözlerle. Bir de benim bile bilmediğim yirmi sekiz yıllık sırrını açıkladı; Kürt ve Alevi olduğunu!

Akmeşe(Ziniski) Köyü Gecesi

Ziniski Köyü Derneği'nin Dostluk ve Dayanışma yemeği Avcılar Ezo Restoranda yapıldı. Geceye siyasetçilerden köy dernek başkanlarına kadar çok sayıda katılanlar oldu. Herkesin yakından tanıdığı Pınar Sağ gecede sahne aldı.

Ziniski (Akmeşe) Köyü Derneği'nin Dostluk ve Dayanışma Gecesi Avcılar Ezo Restoranda yapıldı. Geceye Ziniski Köylülerinin yanı sıra Divriği'nin diğer köylerinden çok sayıda katılan oldu. Gecenin açılış konuşmasını Ziniski Köyü Derneğinin başkanı Hüseyin Tanrıveren yaptı. Tanrıveren konuşmasını birlik

ve beraberlik üzerine vurgu yaparak, köy derneklerinin ve köylerinin birikmiş sorunlarını anlatarak çözüm yolları aradı. Daha sonra Divriği Kültür Derneği Başkanı Ali Durmuş'a söz verildi. Durmuş Konuşmasında, Divriği'de yapılacak HES'lerin karşısında olduklarını, HES'lere karşı dernek olarak Türkiye çapında

eylem yapma kararında olduklarını, Divriği'deki yapımına başlanacak HES'leri mutlaka durduracaklarını söyledi. Ziniski Köyü'nün Ezo Restoran'da yaptığı geceye, Bakırköy Belediye Başkanı Yardımcısı Gülten Tozanlı, CHP Bahçelievler İlçe Başkanı Hüseyin Özkahraman, DKD

Eski Başkanlarından Rıza Gürnlü, Hüseyin Gülseven, Gökçeharman Dernek Başkanı Hüseyin Erdoğan, Gürpınar Dernek Başkanı Şinası Doğan, Eğrisu Dernek Başkanı Hüseyin Hoşafçı Katıldılar. Halk Müziğinin güçlü sesi Pınar Sağ da gecede sahne aldı. Pınar Sağ geceye katılanlarla birlikte türkülerini okudu.

PİMAPEN
PENCERE ÜRETİMİOTOMATİK
PANJUR SİSTEMLERİKATLANIR
CAM BALKON

www.akpen.com.tr

Adres :Hürriyet Mahallesi
Doktor Cemil Bengü Caddesi
No:8 ŞİŞLİ / İSTANBUL
Tel: (0212) 224 84 14 (Pbx)
Fax: (0212) 225 73 11

info@akpen.com.tr

•KAPI PANELİ •SUNTA
•SUNTALAM
•MDF •MDF LAM
•MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi Bölgesi Keresteciler Sitesi
8. Sok. No: 10-12 Beşiktaş/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 64
E-musapala@tnn.net

Divriği Gazetesi Abone

Hesap Numarası Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesi: Şube Kodu: 064
Birsen Bayar Uygun Adına
Hesap Numarası: 62067655
Tel: 0212 458 82 16

IBAN: TR500006701000000062067655

Yok oluşu durdurun

» **Prof. Dr.Caner Saltık ODTÜ:** Eserde ki bozulma portlant çimentosu kullanılarak yapılan restorasyonlardan sonra çok artmıştır. Eserin batı duvarı boydan boya diğer yerler de kısmen portlant çimentosu ile sıvanmıştır. Eserde çatı değişimi yapılmış,çörtlenleri çimento harçla kapatılmıştır.Yapıdaki tuzlanmanın nedenleri bu yanlış onarımdan kaynaklanmaktadır. Yoğn tuzlanma eseri yok etme noktasına getirmiştir.

» **Prof. Dr. Alpay Özduural-ODTÜ Restorasyon Böl. Başkanı:** Yerden yükselen nem, doğu duvarındaki mevcut drenaj sisteminin çalışmaması, yağmur sularının çevreden iyi drenaj edilememesi; çatıdan gelen nem; çatı suyunun oluklarla drenajı sağlanamadığından bütün dış yan duvarların üst kısımlarında nem, tuz ile çok ilerlemiş bozulmalara yol açmıştır. Tuz sorunu, taşın basınçla çatlamasına, ufalanıp tozlaşmasına yol açmaktadır.

Divriği mucizesinin yüzde 30'unu kaybetti

Bugün Divriği Darüşîfa ve Külliyesi'nin taş yontularının %30'u taş erozyonundan dolayı yok oldu. İçler acısı durumundan sözünü ettiğim Anadolu topraklarında Türk döneminin en büyük yontu yapıtıdır. Yıllardır hükümet Divriği Külliyesini ve Şifahanesini korumak için milyonlar ayırdı. Bugün Divriği Kaymakamı'nın elinde 5 milyon TL var. Ama ne yapılacağına ilişkin bir uzman kararı yok.Bu kez suçlu suçlu devlet veya hükümet değil. Çünkü para tahsis edilmiştir. Sorun yapının evrensel konumunu yeterince değerlendiremeyen ve bu çapta ve bu niteliklere sahip bir eserin korunması sorununu bilinçlendiremeyen uzman ve danışmanlardır. Uzmanların uzman olması ne kadar gerçekse, Divriği'nin mucize yontu sanatının %30'unun yok olduğu da o kadar gerçe. Uzmanlar (!) biraz daha rastorasyon tartışmaları yaparsa bu eşsiz kapıların %50'si hiç olmamış gibi olacak. Birtakım saf adamların sandıkları gibi, Gümüşhane taşçıları gelip Hürremşah'ın yontusunu yenilemeyecekler (pardon restore edemeyecekler) Dış hava etkilerine karşı korunmayan Taçkapılar bir iki yıl içerisinde varlıklarını yitirmiş olabilirler. Divriği Şifahanesi'nin ve Külliyesinin Taçkapılarını kar, kış, yağmur, rüzgar, don, pollution'a yıllarca yaz-kış açık bırakmışlardır.Şimdi binayı sarıp sarmalamak, Taçkapılarını statik güvenceye almak gerekmektedir.

Prof. Dr. Doğan KUBAT

PSAKD kongresinde Fevzi Gümüş güven tazeledi

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği 11. Genel Kurulu Ankara'da yapıldı. PSAKD Başkanı Fevzi Gümüş güven tazeledi. Yayınlanan sonuç bildirgesinde 'Ayrıcalık değil, eşit yurttaşlık hakkı istiyoruz' denildi. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) 11. Genel Kurulu 24 - 25 Nisan tarihlerinde Ankara'da yapıldı. Eşitlik ve Demokrasi Partisi Genel Başkanı Ziya Halis, BDP İstanbul Milletvekili Ufuk Uras, KESK Başkanı Sami Evren, Eğitim-Sen Başkanı Zübeyde Kılıç, yasaklı DTP Milletvekili ve Genel Başkanı Ahmet Türk ve çok sayıda konunun katıldığı genel kurulda PSAKD Başkanı Fevzi Gümüş yeniden seçilerek güven tazeledi. PSAKD 11. Olağan Genel kurulu seçimlerine tek listeyle girildi. Fevzi Gümüş ve arkadaşlarının oluşturduğu liste adayları, yeni dönemde 'Demokratik Alevi Hareketinin gelişmesinin önünde engel oluşturan eksikliklerin giderilmesine ilişkin çalışmalarda bulunacaklarını ve bu doğrultuda çalışmalarına tüm hızıyla devam edeceklerini' vurguladılar.

FEVZİ GÜMÜŞ: 'MÜCADELEMİZ MAZLUMLARA CESARET VERİYOR' PSAKD Başkanı Fevzi Gümüş, kongrede yaptığı konuşmasında 'Ekonomik ya da kültürel açıdan ötekileştirilen, ezilen milyonlarca insan var ülkemizde. Yani sadece Kürt, Alevi, Ermeni, gayri müslim olarak ezilmiyoruz, işçi, memur, esnaf, çiftçi olarak da eziliyor ve sömürülüyor.

Pir Sultan'ın dediği gibi düzen bozuk ise sağlam çark olmuyor' dedi.. " DAHA GÜÇLÜ ve DEMOKRATİK ALEVİ HAREKETİ İÇİN' Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu ve Disiplin Kurulu'nun belirlendiği seçimlerin ardından PSAKD Kongresi, sonuç bildirgesinin okunması ile tamamlandı. Yeni seçilen listede, Fevzi Gümüş, Cemal

Şahin, Önder Aydın, Kelime Ata, Ishak Kocabıyık, Umut Yaşar Göç, Oktay Kandemir, Kemal Bülbül, Hasan Yağız, Şehriban Metin, Mustafa Çınar, Neşe Ceyhan, Cem Sultan Ermiş, Hikmet Parlak, Hidir Çam, Zeynep Yıldırım, Atilla Özdemir, Hüseyin Güzelgöl, Esra Öztürk, Rıza Aydın, Muharrem Erkan, İrfan Açıkgoz, Şehri Tuğcular, Türkan Doğan, Ercan

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İşi Yapıyor?
- Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz “Divriğili İşadamları Rehberi”nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği’lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

Ozan Sinemi

Öncelikle tanıtmaya çalıştığım Divriği'den Ozanlık geleneğine önem veren bu kültüre katkı koyan değerli ozan ve şairlerimizi araştırıyor yöre gözetmeksizsin yazmaya siz değerli okurlarına tanıtmaya devam ediyorum, ancak zaman zaman üzü sınırları aşmış çok değerli ozan veya şairlerimizi de buradan sizlere tanıtmak bana haz veriyor. Bizlerin olduğu gibi her ozanın'da bir hayat hikâyesi vardır. Saza ne zaman başladığı, hayatında nelerin var olduğu, kültür adına neler yaptığı, kimlerden etkilenip bu yola çıktığı gibi hayat hikâyelerini araştırıp bulmak bizlere düşmektedir. Günümüzde internet aracılığı ile bu bilgileri bulmak olası ama bazı bilgilerin yanlış olduğunu bile bile o alıntıyı okuyucu ile paylaşmak işimize gelmediğinden kendisi hayatta ise kendisinden yoksa yakınlarından bilgileri alarak burada yazmaya çalışıyorum.

OZAN SİNEMİ

Bu sayımızda tanıtacağım Ozan Sinemi hakkında yazacağım yazı hem Çamışh Ozanları 1 kitabından alıntı, hem de tanıdığım ve takdir ettiğim sesi ve sözleriyle ozan duruşuyla ilgilidir. Kendisiyle birebir konuştuğum bu dostumuzun son düzeltilmiş biyografisini oluşturan bu yazıyı sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyacağım. Ozan Sinemi aynı zamanda Çamışh yeğeni ve damadı bir dosttur. Gerçekten Ozanlık geleneğine çok bağlı yüreği sevgi dolu bir ozandır. Geçen yıllarda Cem TV de programda yapan bu güzel insan çok kez Çamışh Ozanları Festivaline de katılarak konuklara değerli eserlerini sunmuş Çamışh ağzı türkülleri ile konuklara müzik ziyafeti çekmiştir. Ozan Sinemi'nin köyünün Çamışh'a yakın olması annesinin ve eşinin de Çamışh'lı olmasından dolayı Çamışh ağzı türkü ve yorumlarından dolayı bir Çamışh ozanı iması vermektedir. Ben ozanımızı her dinlediğimden aynı tadı almaktayım.

Asıl adı Ali Cevit Coşkun olup 1961 yılında Divriği'nin Karakuzulu Köyünün Hıdırlık Mezarında doğmuştur. İsmail ve Fitöz Hanım'ın beşi erkek beşi kız olan on çocuğundan birisidir. Süale olarak Ağrı içen Ocagına bağlıdır. İlkokul tahsilini üçüncü sınıfa kadar köyünde, okulun kapanmasından sonrada komşu köy Güneş köyünde tamamlamıştır. Askerlik çağı gelinceye kadar köyünde çiftçilikle uğraşmıştır. Askerlik hizmetinin 20 ayı Adana'da Köprüköy kırsalında piyade onbaşı olarak yapmıştır.

İlk şiirini 1974'te 13 yaşındayken yazmıştır. Şiire ve saza yönelmesinde sazlı sözlü ortamın ve Feyzullah Çınar'ın rolü olmuştur.200'den fazla şiiri vardır. Çamışhı yöresi ozanlarından Feyzullah Çınar, Mehmet Ali Karababa, ve Mahmut Erdal ile Rehberi'nin yetişmesinde büyük yardımları olmuştur. Şiirlerinde daha ziyade sosyal ve milli konuları işlemiştir. Sesi tok olup, iyi saz çalmaktadır. Kullandığı Sinemi mahlasının yanı sıra Dost Sinemi yahut Ozan Sinemi gibi mahlasları da kullanmıştır. 1982 yılında dayısının kızı İnci Hanım ile evlenmiş bu evlilikten biri kız biri oğlan olmak üzere iki çocuğu vardır. Daha sonraları İstanbul'a gitmiş, Aziz Nesin ile tanışmış ve iki yıl İstanbul Çatalca'daki Nesin Vakfında çalışmıştır.1985 yılında Vakıftan ayrılıp Ankara'ya gelerek buraya yerleşmiş ve ortaokulu da burada tamamlamıştır.

Uzun yıllar Pir Sultan Abdal'ın, Ruhsatı'nın, Devriş Kemal'in, Mihneti'nin ve Feyzullah Çınarı'nın eserlerini seslendirdi.1995 yılında Halk Ozanları Kültür Vakfı'na üye oldu. Aktif olarak vakfın etkinliklerine katıldı. Ozanlık geleneğine hizmet eden bütün ozanlarla tanıştı. 1998 yılında Ozanlar Vakfı Genel Başkanlığına seçildi. 2005 yılına kadar bu görevine devam etti.

Bugüne kadar çeşitli yarışmalarda onlarca ödül aldı. 'Mahkûm ettin' 'Güzel Dost' adlı iki kaset yaptı. 'Güzel Dost' adlı bir kitabı yayınlandı.1998 yılında 12 Türk Cumhuriyetlerinin düzenlediği Nevruz etkinliklerinde T.C. Kültür Bakanlığını Ozan Sinemi temsil etmiş layıkıyla bu görevi yerine getirerek takdir almıştır.2004 yılın da Hacı Bektaş Veliyi anma etkinliklerine düzenlenen Hacı Bektaş ve Cumhuriyet konulu şiir yarışmasında 3. ödülü almış olan Ozan Sinemi 2005 yılında Alevilerin Laiklik anlayışı adlı şiiriyle Hacı Bektaş Veli anma günlerindeki yarışmada 1. ödülü aldı. Ozan Sinemi 2010 yılında Uluslar arası Avrasya Yazarlar Birliği, T.C. Kültür Bakanlığı ve Gazi Üniversitesi'nin düzenlediği Hacı Bektaş Veli'yi en iyi kim anlatır şiir dalında 2. ödülü almıştır.

2005 yılında Anadolu Halk Ozanları Kültür 2005 yılında Anadolu Halk Ozanları Kültür Derneğini 25 ozan arkadaşı ile birlikte kurdu. Halen bu demek faaliyetlerinde ve ozanlık geleneği'nin sürdürülmesinde aktif olarak çalışmaktadır. Son yıllarda yaptığı Kaset ve CD ler den Pekşen'e Ağıt isimli yapıtında bir CD. bir kaset ve Aşık Mustafa Sayılır ile birlikte yaptığı iki dilden iki telden devişler isminde bir CD ve kaseti de çıkmıştır.nü alan şiiridir.

Divriği Gazetesi ve kendi adına Kültürümüze verdiği katkılardan dolayı Sayın Sinemi'ye teşekkür ediyor başarılarının devamını diliyoruz.

YÜRÜMÜŞ

Ozanlar tarihi bin yıllar öte
Gıl Gamış bir destan yazmış yürümüş
Kayalar kestirmiş Şirin Fehata
Vuslat arzusunu sezmiş yürümüş
Muhtittin Arabi isyan eylemiş
Mansur darda En-el Hakk'ı söylemiş
Nesimi yüzölüp çok yol boylamış
Zulmün oynunu bozmuş yürümüş
Şaman topuz çalmış, türkmen bağlama
Şarab ilham olmuş Ömer Hayyam'a
Hatayi kavgada yenilmiş ama
Hayatın sırrını çözmüş yürümüş
Bedret'din ömrünce gerçeği demiş
Börklüce çarمیға boyun ermemiş
Kalender çelebi bir sınav vermiş
Hakkı sevenleri üzmüş yürümüş
Dadaloğlu ozanların serveri
Koroğlu kavgadan dönmemiş geri
Celali Başbuğu sözünün eri
Bolu Beyliğini ezmiş yürümüş
Fuzuli çileyi bağrına basmış
Sürmeli sevdiği Senem'e küsmüş
Seyrani sazını duvara asmış
Taze karlar gibi tozmuş yürümüş
Yunus Emre doğru sözü eğmemiş
Koca Haydar zulme öden eğmemiş
Nazım Hikmet memleketle sığmamış
Ömrünce haksıza kızmış yürümüş
İşte böyle ozanların töresi
Mazlunun isyanı aşkın çırası
Sinemi'nin hicran olmuş yarası
Günbegün bağrında azmış yürümüş

LAİKLİĞİ İŞLEDİK

Hünkar Hacı Bektaş Veli'den beri
Özümüze Laikliği işledik
Kendimize önder seçtik o piri
Sözümüze laikliği işledik
Bektaşılık ikiliğe son verdi
Aleviler canan için can verdi
İnsanlığa yol gösterip yön verdi
Hazımıza laikliği işledik
Karşı çıkanlara şaşırık kaldık
Gururla yaşadık şerefle öldük
Horasan'dan beri yürüdük geldik
İzimize laikliği işledik
Sevgi bahçesinde yeşerdik bittik
Ayrık otlarını yolduk yok ettik
Gönül yaylasında çok sürü güddük
Kuzumuza laikliği işledik
Kapımız açıktır kapalı değil
Elimiz kalemlî, sopalı değil
Mülkümüze engindir, tepeli değil
Düzümüze laikliği işledik
Birlik fidanını diktik bu yurda
Hiç medet ummadık cahilde körde
Düşüne tel taktık koluna perde
Sazımıza laikliği işledik
Aşklar taşımaz kini benliği
Hoşgöründe bulur zevki şenliği
Yırtılmaz sökülmez aşkın önlüğü
Bezimize laikliği işledik
Karanlığa ışıktı tutar dünümüz
İlim öğrenmekle geçti günümüz
Atatürk'ün İlkelere konumuz
Tezimize laikliği işledik
Cehalete karşı tavır takınca
Ey Sinemi korkma yoktur sakınca
Cumhuriyet meşalesin yakınca
Közümüze laikliği işledik

Ozan Sinemi'nin bu şiiri 2005 yılı Hacı Bektaş Veli'yi anma Törenlerinde 1'incilik ödülü almıştır.

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ-8

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde kaybettiğimiz Divriğililer

Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr
KATKIDA BULUNANLAR
Müslüm Doğan, Hıdır Çam, Yahya Bayar

Sivas'ta 2 Temmuz 1993 yılında kaybettiğimiz Divriğilileri yazmaya devam ediyoruz. Bu sayıda Gülsün Karababa'yı kardişi Nilgün Karababa anlatıyor. Gülsün Karababa Divriği Çamşılı Bölgesi'nin Şahin Köyünde doğdu. Gülsün Karababa'nın babası ozanlık geleneğinin tanınmış ve öne çıkmış simalarından Mehmet Ali Karababa. Halk Ozanı Mahmut Erdal, Mehmet Ali Karababa için "o kendine has saz çalma stiliyle yaratan ender simalardan birisidir" der. Karababa hayatının büyük bir kısmını Çamşılı'da ve Divriği'de geçirdi. Divriği Demir

Madenlerinden emekli olduktan sonra da Ankara'ya göçtü. 2 Temmuz Madımak yangınından kısa bir süre sonra da kızı Gülsün Karababa'nın acısını yüreğinde daha fazla taşıyamadı ve Hakka Yürüdü. Madımak yangınında kaybettiğimiz Divriğililerden 4 kişiyi yazdık. Bir kişi kaldı yazacağımız. O da Gülender Akça. Önümüzdeki sayı, madımak yangınının 17. yılı biterken Gülender Akça'yı yazarak bu seriyi bitirmiş olacağız. Ancak yazı dizimiz devam edecek. Mücadele sürecinde hayatını kaybedenleri yazmayı sürdüreceğiz.

Çelişkili günler beni bekliyor

Gülsün Karababa Divriği'nin Çamşılı Bölgesi'nin Şahin Köyünde doğdu.

İki Temmuz yaklaşıyordu ve benden Gülsün'ü tanıtmam için yazı istenmişti. Kafam çok karışık bir şekilde eve gittim. Yazmam gereken bir yazı vardı ve ben nereden başlayacağımı bilemiyordum. Sıradan bir tanıtım yazısı değil bu; yıllardır içinde yaşadığım ve ömrümün sonuna kadar yaşayacağım bir yok edilişin öyküsü olacaktı. Ancak düşündüm Gülsün'ü en iyi tanıtacak yine Gülsün'ün kendi günlüğü olmalıydı. Ve Gülsün'ün günlüğünün kapağını açarak 17 Ağustos 1992 tarihli sayfasına döktüğü yazıları okumaya başladım. **İnsanların günlükleri çok özel ve mahremdir. Gülsün'ün günlüğünü yüreğine sığnarak ilk defa aktarmak istiyorum:** "Merhaba sevgili günlük ve hala ısınmadığım hayat. Günlük derken Gülsün diyorom gibi bir şey. Çünkü ben kendi kendime yazıyorum. Kendimi kendime tanıtmaya çalışacağım.

Adım Gülsün. Gülsüm demelerinden nefret ederim. Yirmi bir yaşında hala sevgilisi olmayan bir kadını. Kadın demek içimden geçiyor. Çünkü bizim evde hala küçük bir çocuğum. Bir türlü büyüdüğümü kabul edemiyorlar. Neyse 58 Kg. ağırlığındayım. Bu kiloya gelebilmek için çok çabaladım. Zayıflık kompleksimi yendim. Boyum her halde 1.72cm veya 1.73cm daha uzun veya daha kısa da olabilir. Sabırsız biriyim. En çok kayıplar bu yüzden olmuştur. Titizim eşyalarımın düzenli olmasından hoşlanırım. Paylaşmayı severim ama dürüst olduktan sonra. Hedefim bir başkasından değil de kendimden yani bugün ki halimden üstün olmak. Azimliyim, hırslıyım. Hırsımı bir başkasını incitmek için asla kullanmam. Kısacası hırsımı insani duygularımdan hiçbir zaman soyutlamadım. Kendi kendime çok yakınım. Bazen bu beni bunalıma sokacak kadar yakınım. Yalnız bir insanım.

Ankara'ya geleli iki yıl oldu ve ben hala burayı benimsemedim. Son bir yılı büyük zorlukla atlattım (mı?). Yapı olarak soğuk birisiyim. Çabuk arkadaşlık edinemiyorum. İnsanların samimiyetine ve dürüstlüğüne inandıktan sonra onlara yaklaşırım. Arkadaşlığımın derecesi de buna bağlıdır. Hayat felsefem; Yarın yanağından gayrı her şey ortak. Sevdiğim insanı mini minnacık kıskanırım. Sevdiğim derken normal arkadaşım değil aşık olduğum kimseyi kıskanırım. Aşık kelimesi bana her zaman daha çok inandırıcıdır. Sevginin gücüne daha çok inanırım. Maalesef biraz katı birisiyim. Onu da zamanla yumuşatmaya çalışacağım. Sevgide dürüstlüğü inanırım. Yalanı hiç sevmem Bu konuda esnek değilim.

Gülsün KARABABA

Kısacası bu bardak burada kırılacaksa kırılır. Yani aramızda ki sevgi bitecekse biter. Her zaman sahte olan insan için yorulmaya değmez derim. Küfür etmeyi sevmem. Sesli kavgaya etmem. Sırada daha çok şey var sıradaki...

Bu günlük bu kadar uyukum geldi yarın devam ederim."

Bu çok özel ve anlamlı, aynı zamanda "trajik" sözlerden anlaşıldığı gibi Gülsün hem çok duyarlı hemde yaşına göre çok olgun ve erdemli kişiliğe sahipti. Sevgi, dürüstlük, demokrasi, insan hakları, özgürlük, eşitlik gibi ilkeleri ve değerleri ailesinden öğrenip benimsemiş ve hiç boyun eğmeden yaşamın her alanında savunmuştur. Bu doğrultuda işçilerin, örgencilerin ve özellikle kadınların ve "isimsiz" ozanların/aşıkların haklarını ele alırdı.

Kendisi başka bir dünyaya, ahirete inanmayıp medeti, çözümünü bu dünyada arayan bir genç kızdı. Bu bilinçten yola çıkarak "Çelişkili günler beni bekliyor" diyordu. Hayatı çok severdi. Bu konu da ısrarlıydı. Günlüğünde bu ısrarını şu şekilde

ifade ediyor: "Hayati gözümle görsem de, kulağımla duyacağım."

Gülsün insana dair yaşamın öldükten sonra anlam ifade etmediğini "isimsiz" ozanlar örneğinde her zaman söylerdi. Nasıl olurda ozanlara ancak öldükten sonra değer veriyoruz diye soruyordu. Yanlış anlaşılmasın: Gülsün ölümü hiç bir zaman dışlamazdı. Ölümün çelişkiler gibi yaşama ait olduğunu genç yaşta kavramıştı. Yine bir notunda şöyle diyor: "Aşkım, Asri mezarlıktayım." Gülsün sanatın değişik alanlarında kendisini ifade etmeye çalışıyordu: Resim çizirdi; şiir yazardı; bağlama çalıp türkü okurdu. Bağlamayı ve türkü söylemeyi babamız, ozan Mehmet Ali Karababa'dan öğrenmiştir. Şu an fonda Gülsün'e ait olan çok eski bir kayıttı dinliyorum. Aşk olsun Gülsün...

Sonra Gülsün'ün yaptığı bir tabloya bakarak geçmiş, yaşadıklarımızı ve bugünü düşündüm. Bir hayli yoğunlaşmış olacağım ki kızım Gülsün'un sorularını hiç duymamışım bile. Tezmesini soruyordu; resim mi güzel yapardı müzikte mi daha

yetenekliydi? Her ikisinde de çok yetenekliydi dedim. Derken küçük kızım Ceren her zaman ki can alıcı sorularından birini sordu. Neden öldürüldüler?

Bir ülke varmış. Bu ülkede kendi gibi düşünmeyen, kendi gibi inançları olmayan ve kendi gibi yaşam felsefesi olmayan insanlara yaşam hakkı tanımamaya programlanmış sözde vatansever katiller ve orta çağ karanlığına özlem duyan din bezirganları yaşamış. Bunlar öldürmeden yaşayamazlarmış elleri kanlı, aşları insan eti kokamış. Beyinleri insan öldürmeye kodlanmış insan demeye dilimin varmadığı yaratıklar. Birde zulme, işkenceye dayanmaya çalışan; yetmiş iki millete aynı gözle bakan, yer yüzü aşkın yüzü oluncaya dek inanan, yarın yanağından gayrı her şeyin ortak olmasını isteyen yüzleri aydınlık ışık gibi, güneş gibi insanlar yaşamış. Daha doğrusu yaşamaya çalışmış. Bunların adı Pirsultan, Şeh Bedrettin, Nesimi, Deniz, Gülsün olmuş. Kimi zaman Dersim, Çorum, Maraş ve Sivas katliamı, kimi zaman on iki Eylül darbecileri tarafından hayatları, aşkları yarınları ellerinden alınmış güzel mi güzel insanlar. Evlerinden çıkarken hiç akıllarına gelmemiştir bir daha geri dönemeyecekleri. Bunlar ve de daha niceleri aklımdan geçerken kızıma ne cevap vereceğimi düşündüm. Benim gibi bu topraklarda yaşayan hayatları boyunca bir birlerini hiç görmemiş ama kaderleri öldürülerek benzetilmiş diğer insanları düşündüm.

Devletin koruyucu ve her yurttaşına eşit davrandığını ona güvenmemiz gerektiğini; kızlarım gibi nice katliamlarda annesini, babasını, kardeşini, teyzesini, halasını, canını cananını kaybetmiş çocuklara bunu nasıl açıklayabilirim. Suçlunun ödüllendirildiği suçsuzun öldürüldüğü bir ülkeyi ve devleti siz benim yerimde olsanız nasıl açıklarsınız.

Son sözü söylemek gerekse; her yavru özel olduğu gibi Gülsün'de çok özeldi. O kadar yürekli bir kızdı ki tıpkı ataları, pirleri, dedeleri gibi. Onun yüreği yangın yerinden çıkıp gelmeyi kaldırmadı ki çıktığı otele arkadaş, dostu Handan'ı aramaya girdi ve bir daha çıkamadı. **Bizler bu haberi yıllar sonra öğrendik ve yine yıkıldık.**

Cümlelerimi Gülsün'ün çok sevdiği bir şiir ile tamamlamak istiyorum:

**Bir kızımız olsun
Adı da Gülsün olsun
Ömür boyu çektiklerimiz
Gülsün diye çocuklarımız
Aziz NESİN**

Gülsün Karababa'nın ablası
Nilgün KARABABA

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com.tr

Bildik Şeyler

Gece 22 Nisan'ı 23'e bağlayacak. 23 Nisan, neşe doluyor mu insan? Hayır, mutluluk başkalarıyla paylaşmayınca mutluluk olmuyor. Hele dünyadaki çocukları, demokrasileri, solun kıfayetsizliğini düşününce artan yoksulluğun, adaletsizliğin tanığı olunca hepten aciz hissediyor kendini insan. Ülkemin çocukları: taş atıp hapse giren, tecavüzü uğrayan, çocuk yaşta fuhuşa itilen... Ülkemin çocukları: yarış atı gibi testten teste, okuldan dershaneye koşuran, dünyanın en ağır işçileri onlar... Dershane parasını ödeyemediği için hapse giren anne, intihar eden oğul... Öbür yanda 5 kişilik sınıflı özel derslikler, özel sınıflar, özel öğretmenler... Bir dershanemiz ise aşık olan çocukları tespit edip dershaneden atıyormuş. Oyun yasak, aşk yasak, düşünmek yasak, verilen bilgileri hatmet yeter... Bir de her bayram bir çocuğu Başbakanlık makamına çıkarmak... Çok çirkin geliyor artık. Yumrukların, Ergenekon'un, Balyoz'un konuşulduğu o yüksek makamda büyüklerimizin bizleri kurtarmak için giriştiği o dahiyane plan ve programları izliyoruz, her gün daha da afallayarak. 19. ve 20. yüzyıl belki daha güzeldi diyorum: devrimler, laik cumhuriyetler... Biz de kurtuluş mücadelesi vermiştik.

Atlas'a bakıyorum şimdi, Tunus, Fas, Cezayir, Mısır, Hindistan, Pakistan... Laik cumhuriyetler ama demokrasiyi kuramadılar. Yoksulluğun önüne geçemediler ve 21. yüzyılda eşitsizlik alabildiğince büyüdü.

21. yüzyıl: tekrar İslam'a dönüş, İslam'ı diriltme çabası, üçüncü dünya ülkelerinin umarı ya da umarsızlığı... Anti-komünist hareketler, silahlanma yarışı, parti diktatoryası ve sosyalizmin çöküşü...

Parçalanmış memleketler, parçalanmış hayatlar, fuhuş, mafya, yeni zenginler, tüketim çılgınlığı, ünlü markalar, fason üretimler, ucuz iş gücü, Çin, Türkiye, Kore, Tayvan...

ABD'deki kriz, Avrupa'daki kriz, batan ülkeler, selamete çıkarlar...

Büyüdük, kalkınıyoruz, işsizlik arttı, gelecek yıl bizim yılmamız olacak...

Yeter artık beyler!

Ekonomi, siyaset ve hep yalan söyleyen istatistikler... Hayatın gerçeği sokaklarda, ekmek, patates, soğan ve makarna denkleminde...

Fırından aldığı 9 ekmeğin parasını ödemededen kaçan yaşlı adamın ardından fırıncıyı durdurup "Bırak kaçsın. Durdurma, günahır" diyen insanların sesinde...

"Sosyalizm öldü, dünyayı artık Marx'la çözümleyemeyiz" diyenlere bir yanıt veremeyebilirim ama bütün dünyada sınıf farklarının ve eşitsizliğin giderek daha derinleştiğini söyleyebilirim.

1978 1 Mayıs'ında Taksim'de 141- 142'ye hayır pankartını taşımıştım. Bugün hala iç acıtan yasalarla ve yasaklarla kuşatılmışız.Bu yıl Taksim'de olan-olmayan tüm emekçilere bin selamla, şiirle, türküyü, coşkuyla; eşit,adil, demokratik, silahsız ve de bütün genç ve çocukların el ele tutuştuğu laik ve yasaksız bir dünya umuduyla...

Sezgin YALÇIN

**Mrk. : Keresteciler Sitesi 20.Sokak
No:13 İkitelli / İSTANBUL
Tel. : 0212. 670 37 47 - 48
Faks : 0212. 670 22 68
Gsm : 0532. 263 23 75
Şb. : Sular İdaresi , Girne Cd. Serdar Sk.
No:2 Kağıthane / İSTANBUL
Tel. : 0212. 295 05 48 - 294 85 44
www.yalcinlarorman.com.tr**

ŞAHİNLER
ELEKTRİK TİCARET

TOPTAN ELEKTRİK MALZEMELERİ PAZARLAMA

Büyük Hendek Caddesi No:38 Karaköy / İSTANBUL
Te.: (0212) 249 12 09 - 243 29 82 Fax: (0212) 245 44 23
sahinlerelk@hotmail.com Beyoğlu V.D. 11654961586

STAR ÇELİK TİC. LTD. ŞTİ.

BGH EDELSTAHL

Fikret YILMAZ
Makine Yük. Müh.
Genel Müdür

İkitelli, Demirciler Organize Sanayi Sitesi
D. 2 Blok No. 302 Küçükçekmece / İstanbul
Tel. : (0212) 671 52 87 - 671 51 97
Faks: (0212) 671 52 04
Cep : (0533) 304 58 49
E-posta : starcelik2@yahoo.com.tr

YILDIZ ELEKTRİK
SANAYİ ve TİCARET

Fevzi YILDIZ
Elektrik Teknisyeni

Soğanlı Mah. Çavuşpaşa Cd.
No: 62/1 Bahçelievler - İST
Tel : (0212) 555 99 63
word karta 1 - 12 arası Taksit İmkânı

İnşaat
Arzu
Dekoratif Aydınlatma
Fabrika
Atölye
Elektrik Malzemeleri
Toptan ve Perakende
Satış
Her Marka TV
Kumandası Bulunur
PAZAR GÜNLERİ AÇIĞIZ

VI - KO
SIEMENS
Lightcon
SIMGE
Unal
PULIPS
Audio
Netelsan

Kemal Bülbül: Alevi toplumu ayrımcılığa tabi tutuldu

Hekimhan Devlet Hastanesi'nde Alevi olduğu için hakarete ve saldırıya uğrayan Semanur Takmaz'ın açtığı davaya devam edildi. Takmaz'ın avukatları, hakaretin bir kişiye değil, Alevi toplumuna yapıldığını belirterek, ek iddianame isterken, mahkeme bu talebi reddetti.

Hekimhan Devlet Hastanesi mutfağında çalışan Semanur Takmaz'a "Sen Alevisin, senin elinin değdiği yemek yenmez" diyen hastane müdürü Nazmi Kurt hakkında açılan hakaret davasının ikinci duruşması dün yapıldı. Mahkemede avukatların, "sanığın TCK'nın 122 ve 216. maddelerince yargılanması" talebi reddedildi. Malatya'nın Hekimhan ilçesinde geçen yıl, çalıştığı devlet hastanesinde hakaret ve satırlı saldırıya uğrayan Semanur Takmaz'ın açtığı hakaret davasının duruşması yapıldı. Daha önceki duruşmada müdahillik başvurusunda bulunan Alevi Bektaş Federasyonu (ABF) Genel Başkanı Ali Balkız ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Genel Sekreteri Kemal Bülbül'ün başvuruları reddedildi.

“BU OLAY BİR KİŞİYE DEĞİL, BİR TOPLUMA HAKARETTİR”

Davacı avukatları Berna Aktaş, Osman Süzen, Çiğdem Ağdağ ve Atakan Kaya davanın sadece bir kişiye yönelik bir hakaret ve aşağılama olmadığını, bir toplumu ilgilendirdiğini ve bu nedenle sanığın TCK'nın 122 ve 216. maddelerince yargılanması gerektiğini belirterek, davada ek iddianame hazırlanmasını istedikler. Mahkeme Hâkimi ise bu talebi yerinde görmeyerek reddetti. Mahkemede ayrıca Semanur Takmaz lehine ifade veren tanığın iddialarına karşı 2 kişi "tanık" olarak ifade verdi. "Tanık" diye gelen kişiler, "olayla

ilgili bir bilginin olmadığını" ancak Semanur Takmaz lehine ifade veren kişinin ifadelerinin "yalan" olduğunu öne sürdüler. Tanıkların ifadelerinin ardından söz verilen sanık ve müdafii avukatları, ekleyecek bir şeylerinin olmadığını belirttiler. Dava 17 Haziran 2010 tarihine ertelendi.

BÜLBÜL: “AYRIMCILIĞA KARŞI OLMAK GEREKİR”

Duruşma sonrası bir açıklama yapan PSAKD Genel Sekreteri Kemal Bülbül, "Bu dava tarihi bir davadır. Ayrımcılığa karşı olmak bir insanlık meselesidir ve bu davada taraf olmak gerekir" dedi. Bir hakaret ve saldırıyı olayının gerçekleştiğini anlatan Bülbül, "Bu bireysel bir olay değildir. Bunun bizim inancımıza, yolumuza, Alevi toplumunun değerlerine hakaret olduğunu düşünüyoruz. Dolayısıyla bu olay Hekimhan'ın Adliyesi'nde görülen bir dava gibi görülüyor, ama bu Türkiye ölçeğinde, dünya ölçeğinde

bir dava. Bu çağda böyle bir anlayışın yayıyor olmasını demokrasiyle, hukukla açıklayabilmek mümkün değil. Bu nedenle biz mahkeme salonunda da söyledik; cezalandırılmasını istiyoruz" diye konuştu.

“HEKİMHAN HALKINA MAL ETMİYORUZ”

Bülbül, şöyle devam etti: "Biz bunu Hekimhan halkına mal etmiyoruz. Hekimhan halkı burada yıllardır Alevisiyle, Sünnisiyle kardeşçe yaşayan bir halktır. Fakat böylesine kendisini bilmez, inancın neye tekabül ettiğini bilmeyen insanlar toplumun bir kesimine hakaret edebiliyorlar. Bu gücü bir yerlerden aldığına inanıyoruz. Söz edilen şahıs sıradan birisi değildir, hastane müdürüdür. Bir hastane müdürünün; daha hassas olması, dengeleri dikkate alması, toplumun inancını, kültürünü, hassasiyetini dikkate alması lazım. Alevi kültürü Türkiye'de her zaman eşitliğe, özgürlüğe, adalete hizmet etmiştir. Türkiye'nin neresine giderseniz gidin

Hacı Bektaş'ın, Pir Sultan Abdal'ın, Yunus Emre'nin adı anıldığında insanlar elini yüreğine koyar. Böylesi değerlere hakaret etmek insanlık dışı bir şeydir kınıyoruz."

OLAY NASIL OLDU?

Hekimhan Devlet Hastanesi'nde 23 Nisan 2009 tarihinde satırlı saldırıya dönüşen olay, hastane mutfağında aşçı olarak çalışan Semanur Takmaz'ın Savcılığa ve Kaymakamlığa şikayette bulunması üzerine ortaya çıktı. Takmaz, şikayetinde, özette şunları söyledi: "Hekimhan Devlet Hastanesi yemekhanesinde temizlik işlerinde çalıştığım sırada, müdür benim Alevi olduğumdan bahsederek, 'Bunlar pistir, Alevilerin ellerinin değdiği yenmez, elini bir şeye vurdurmayın' demek suretiyle hem mezhepçilik yaptı hem de hakaret etti. Müdür bu sözleri aşçı O.K.'ye söyledi, o da bana ilettili."

SATIR SALDIRISIYLA YARALANDI

Takmaz'ın ifadesine göre, 23 Nisan 2009 tarihinde ise hastane mutfağında çalışırken aşçı İbrahim Gür, Müdür Nazmi Kurt'un talimatını hatırlatarak, "Sen elini yemeğe sürme, temizliğini yap" dedi. "Neden elimi sürmeyeyim, elimde ne var?" diyerek karşı çıkan Takmaz, bu tartışma sırasında aşçı Gür'ün elindeki satırla kendisine saldırdığını ve sağ elini yaraladığını, eline 9 dikeş atıldığını, 25 gün iş göremez raporu aldığını, parmaklarını hala uyuşma nedeniyle iyi kullanamadığını söyledi.

Olay sonrası ihbar üzerine hastaneye giden polis, aşçı İbrahim Gür hakkında işlem yaparak, suç eşyası satıra el koydu. Gür hakkında kasten yaralamadan Hekimhan Sulh Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı.

İzmir'den Otobüs

İzmir Büyükşehir Belediyesi Başkanı Aziz Kocaoğlu'nun Divriği Belediyesi'ne bağışladığı yolcu otobüsü Divriği'ye geldi

İzmir Büyük Şehir Belediyesi'nden Divriği Belediyesi'ne yolcu otobüsü bağışlandı. Geçtiğimiz yıl yolcu otobüsünün Divriği Belediyesi'ne verilmesi için söz veren İzmir Büyük Şehir Belediyesi Başkanı Aziz Kocaoğlu yolcu otobüsünü Divriği'ye yolladı. Divriği Belediyesi'ne bağışlanan yolcu otobüsü hizmete girmesi için son bakımları gözden geçirildi. İzmir Büyük Şehir Belediyesi

Başkanı Aziz Kocaoğlu 29 Mart seçimlerini kazandıktan sonra Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'e bir yolcu taşıma otobüsünün Divriği'ye bağışlanacağı sözünü vermişti. Aziz Kocaoğlu verdiği bu sözü yerine getirerek Yolcu Otobüsünü geçtiğimiz günlerde Divriği'ye yolladı. Yolcu otobüsü bundan sonra Divriği Belediyesi'nin hizmetinde Divriği halkına izmet vermeye devam edecek.

Olağanüstü kongre yapıldı

Antalya Divriği Kültür Derneği Olağanüstü Kongre'ye giderek yönetim kurulunu yeniden seçti. Olağanüstü Kongre 9 Mayıs 2010 tarihinde yapıldı. Divan Başkanlığını Süleyman Erdoğan'ın yaptığı kongrede mevcut yönetim liste çıkarmazken, Başkan adaylığına kesin gözüyle bakılan Kemal Küçükkoçkaya'nın çıkardığı tek listeyle kongreye gidildi.

NEDEN OLAĞANÜSTÜ KONGREYE GİDİLDİ

15 ay önce yapılan Ali Hergül'ün başkanlığını yaptığı liste görevi geldiğinden bir süre sonra yönetim kurulunda ayrışmalar yaşandı. Bu ayrışmalar bir süre sonra istifalara yol açtı. Yönetim kurulundan 4 kişi birden istifa ederek dernek başkanı Ali Hergül'ü yalnız bıraktılar. Uzun zaman yedek üyelerin yönetime girmesini başaramayan Ali Hergül derneği

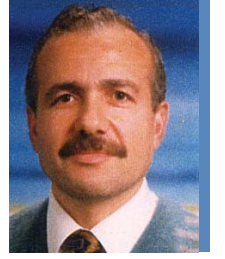
olağanüstü kongreye götürmek zorunda kaldı. Olağanüstü kongrede yönetime aday olmayan Ali Hergül Başkanlığı Kemal Küçükkoçkaya'ya bıraktı. Kongrede, Başkan adaylığını Kemal Küçükkoçkaya'nın çektiği tek liste çıktı. Kongreye katılanlar oy birliği ile bu listeyi seçti. Kongrenin bitiminden sonra Başkan adayı Kemal Küçükkoçkaya bir konuşma yaptı. Koçkaya, Divriği Kültür Derneği'nin daha güçlü ve duyarlı bir yapıya sahip olması için Antalya'da bulunan bütün hemşehrilerimizin derneğe sahip çıkması çağırısı yaptı. Kongrede yönetime aday olan ve kazanan isimler şöyle, Başkan adayı, Kemal Küçükkoçkaya , Baş.Yrd. Sayit Eren , Sekreter İsmail Çiçek, Muhasip Üye Hüseyin Tamer, Kadın Kol.Başk. Seycan Baloglu, Örgütlenme Sorumlusu Battal Erdoğan , Üye Müslüm Özdoğan.

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Köyümüze HES Geldi

"Divriği" gazetemizin bir haberi üzerine "HES"ler ile ilgilendirildik. Haberde, "Sincan Çayı satıldı" diye yazıyordu. Peki HES nedir? Hes, Hidro Elektrik Santrali demektir. Yani suyun, yüksekte düşmesi sonucu elektrik enerjisi elde etmektir.

Başlangıçta, aman ne iyi diyesim geliyor. Çünkü, boşa akan suyun değerlendirilmesi olarak algılanmaktadır. Oysa gerçek hiç böyle değil. Ya nedir? İnsanlarımızın, hayvanlarımızın ve tüm doğadaki canlıların yaşamında vazgeçilmez olan suyun satılması, suyun özel şirketlerin eline geçmesi anlamına gelmektedir. Ülkedeki enerji açığını azaltmak ve temiz enerji elde etmek amacı ile akar sular üzerine kurulan hidro elektrik santralleri ile elektrik enerjisi elde etmek gibi çok masum bir gerekçe sunulur. Temiz enerji üretmeye ve sülardan azami yararlanmaya kimsenin itirazı olamaz.

Ancak, bu sistem çevreye, doğaya ve canlılara zarar veriyorsa o zaman üzerinde durulması gerekir sanırım. Hes'lerin çalışma sistemini anlatırsak sanırım daha iyi anlaşılacaktır. Bir dere, çay ya da ırmak üzerinden kapalı kanallara alınan su, akma istikametinde yükseklik elde edilecek bir noktaya kurulan santral marifeti ile enerji elde edilmektedir. Aynı noktadan yeni bir kanal ile tekrar ileri bir noktada ki santral ile ikinci kez enerji üretilmektedir. Bu şekilde zincirleme devam eden bir sistem. Sincan çayı' üzerinden başlayan bu sistem aşağı doğru zincirleme devam etmektedir. Bu güzergahta suyun kullanımı tamamen projeyi alan şirketlere ait oluyor. Tabi Şirkete verirken bir şartname yapıyor. Şartnameye göre dere yatağına can suyu bırakılması gerekiyor, bir de ÇED (Çevre Etki Değerlendirme) raporu alması şartı var. Bu rapor, ekolojiye ve çevredeki diğer canlılara zarar verip vermediği ile ilgili. Ancak, önceki uygulamalara (Karadeniz bölgesinde) bakıldığında bunlarında formaliteden ibaret olduğu ortaya çıkıyor. Hes'ler zinciri bulunan güzergahta bağ, bahçe, tarla gibi suya ihtiyaçlı bölümler susuz kalacaktır. Ayrıca mevcut duruma göre dengesiini kurmuş olan doğanın dengesi bozulacaktır. Dolayısı ile bölgedeki insan hayvan, bitki ve diğer canlılar olumsuz etkileneceklerdir. İnsanlar toprak, bağ ve bahçelerinden yararlanamayacak, bitkiler, börtü-böcek yaşayamayacaktır. Kısaca doğanın dengesi bozulacaktır. Bir yandan temiz enerji üretiyoruz derken yandan çok daha büyük zararlarla uğranılacaktır. Tabi burada büyük gelir elde edilmeyecek mi? Edilecek, santralleri işleten suları zimmetine geçiren şirketlerin kasaları şişecektir. Yani iktidar yandaşları rantı toplayacaklardır.

Alternatifi olmayan ve yenisi üretilmeyen, Hava, Güneş, Toprak ve su gibi önemli yaşamsal değerleri ve tüm insanlığın ortak malı olan suyun ticarileştirilmesi ve rant aracı olarak kullanılması, insan ve doğal yaşamı tehdit etmektedir. Konu ile ilgili gelişmeleri yakından takip eden ve bu konuda rapor düzenleyen, güveneceğimiz tek etkin ve yetkin kurum olan TMMOB (Türkiye Mimar Mühendis Odaları Birliği) raporuna göre; "ÇED (Çevre Etki Değerlendirme) raporları değerlendirildiğinde, yasalar ve yönetmeliklerin şirketlerin talebi lehine sürekli olarak değiştirildiğini görmekteyiz. Bu sürecin bir devamı olarakda ÇED raporları Çevre ve Orman Bakanlığınca hep uygun bulunmaktadır" denmektedir. Yine aynı raporda, "2000'e yakın lisans alan bu projelerin, bir çoğunda bir gelişme olmamış satışa çıkarılarak lisans ticareti yapılmış, adeta bir proje borsası oluşmasına yol açmıştır. Diğer bir ifadeyle ne olduğu belli olmayan sanal proje ticareti yapılmış olmuştur" denmektedir. Biyolojik çeşitliliği bakımından dünyanın en zengin ülkelerinden birisi olması diğer yandan ise sularımızın hızla azaldığını dikkate aldığımızda, HES projelerinin, insanları ve doğal yaşamı susuz bırakacağı anlaşılmaktadır.

Ayrıca doğanın dengesini bozarsanız yaşanılmaz bir dünya yaratarırsınız. İyi hesaplanmamış santral ve baraj projeleri ile, küresel ısınmaya sebep olan teknolojilerin kullanılması ile, ovaları tarıma değil de yerleşime açmakla, hava-toprak ve suyun kirletilmesi ve ormanların yok edilmesi ile doğanın dengesini bozuyoruz. Doğanın dengesini bozmak demek felaketlere çağrı çıkarmak demektir. Hayati bir önemi olan suyun kar amacı ile şirketlere satılması, insan ve doğal yaşamı tehdit anlamı taşımaktadır. Ayrıca, uygulanan yanlış su politikaları sebebi ile sulak alanların yarıya yakınının kurumasına sebep olmuştur. Su kaynaklarının kurumaması için mevcut ekolojinin korunması gerekir. Bu da can suyu vermekle sağlanamaz. Denebilir ki o zaman temiz enerji nasıl elde edilecek? Bu soruya verilecek ilk yanıt, insan yaşamı enerjiden daha önemli ve önceliklidir, olacaktır. Kaldı ki, bu konuda yenilenebilir enerji üretmenin başka yollarının (Güneş ve rüzgar gibi) olduğu da bilinmektedir. Siyasi iktidarlar, yandaşları zengin etmek uğruna doğanın katline göz yummaktadırlar.

Tüm bu gerçekler ışığında çağlarımız ve derelerimiz üzerine yapılmak istenen HES projelerinin hayata geçmesini önlemek insanlık adına bir görev demektir.

DİVRİĞİ'DE SATILIK ARSALAR

SIRA	MAHALLE	ADA-PARSEL	METREKARE
1	Garipler Mahallesi	Ada 306 Parsel	31
2	Garipler Mahallesi	Ada 306 Parsel	14
3	Karamahmut Uluark	Ada 271 Parsel	3
4	Karamahmut Uluark	Ada 271 Parsel	1
5	Kele Mahallesi	Ada 226 Parsel	2
6	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel	5
7	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel	6
8	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel	7
9	Güllübağ Mahallesi	Ada 633 Parsel	3
10	Güllübağ Mahallesi	Ada 633 Parsel	4
11	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel	6
12	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel	7

SIRA	MAHALLE	ADA-PARSEL	METREKARE
13	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel	8
14	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel	9
15	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel	2
16	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel	3
17	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel	4
18	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel	5
19	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel	6
20	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel	8
21	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel	9
22	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel	10
23	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel	1
24	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel	11
25	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel	2

Tarlaların ve arsaların satışıyla ilgili irtibat telefonları. 0532. 302 46 53. 0212. 458 82 16

ESAT KORKMAZ

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

Filozof Taşı

Filozof taşı, tasarımda, simgesel anlamda “yaşayan taş” demektir. Herhangi bir metali “sıvı” durumuna getirmek gerekir: Sıvı hali öncelikle “başlangıçta” vardı; yeniden yaratılmak istenirse bir taşı-metali “öldürmek” gerekir; öldürmek yeniden “doğurtmak”, ölümsüzleşmek, yani altınlaşmak demektir. İşte burada devreye “filozof taşı” girer. Batılı simyacılar simgeciliklerini Hristiyan tasavvufuna taşıdılar: “Maddenin ölümlü, aynı zamanda o maddenin kurtarılmasını sağlayan İsa'nın ölümlü ile kutsandı.” İsa-Filozof taşı koşutluğunu şöyle dile getiriyorlardı: Maddenin ölümlünün yani maddenin yeniden doğumunun gerçekleşebilmesi için, kendi ruhlarının da “yeniden doğması” gerekiyordu. İçrek bir deneyim geçirecek ruhlarının “mistik ölümlünü” sağlamaya çalıştılar; böylece Tanrı'da cezbeli bir yaşam sürebilmeleri için “yeniden doğmaları” olanaklı duruma gelecekti. Bir bakıma İsa örneğini izlemek istiyorlardı: İsa ölümlü yenmek için ölümlü “yaşamış”, daha doğrusu bu deneyimi kabul etmişti. İsa'ya tapım tinsel bir yaşama biçimini için olmanın ötesinde, maddesel işlemlerin akışını düzenlemek içindi de. Tohum yere düşüp ölmezse tohum dirilip açaç olamaz: Bu hem madde hem de ruh için geçerlidir.

Benzer mistik bir zemine taşınan İskenderiyeli simyacılar “metallerin olgunlaştırılması yoluyla kendilerini olgunlaştırabileceklerine” inanıyorlardı. Bunu sağlamak için “uçucu ruh”u, yani bir bakıma filozof taşı simgesini metallerin “bedenleri” üzerine “mühür gibi basarak” gümüş ve altının asaletine yükseltebileceklerini yönelik kanıları vardı.

Doğu ve batı simyacıları kimi deneyim farklılıklarına karşın amaçları ortakır: Kendi kendini “arındırmak” ve “uyandırmak” için, yani bedeninde “uyumakta” olan tanrısal cevherleri ele geçirmek için “maden cevherleri” üstünde çalışır. “Yutulmuş, toprağa gömülmüş ya da öldürülmüş” olarak tanımlanan “uyku hali”nden, yani “bilinçsizlik durumu”ndan çıkılması içindi bütün bunlar.

Somut işlemlerle madenleri-metalleri erginleme işleminden geçirmek, soyut dünsel deneyimlerle düşünceye “dönüşüm” kazandırılıyordu bir bakıma. Bu tasarımda “kafatası”, düşüncenin ve anlağın “donu-zarfi” olarak algılanıyor ve “dönüşüm kabı” olarak tanımlanıyordu. Mikrokozmos olarak algılanan insanda “kafatası” nasıl “düşünsel dönüşüm kabı” biçiminde tanımlanıyorsa makrokozmos olarak algılanan Yeryüzü ya da Evren “doğanın aklının dönüşüm kabı” idi. Benzer biçimde nasıl insan “bedeni” vücudu oluşturan nesnelerin “dönüşüm kabı” ise Yeryüzü ya da Evren, “varlıkların dönüşüm kabı” oluyordu. Bu durumda “filozof taşı”, bedenini ya da doğanın içinde var olan ve ancak düşünsel deneyim geçirenlerin anlayabileceği “can temelli yaratıcılığın” simgesel algılanmasından başka bir şey değildi. Nasıl oluştuğu da tasarlanmıştır: Başlangıçta evrensel eril ve dişil ilke “cıva banyosu içinde birleştiler” ve öldüler; ruhları onlardan ayrıldı. Daha sonra yeniden bir araya gelerek “filozof taşına ulaşmanın yakın olduğunu haber veren erdişi bir varlık” doğurdular. Dikkat edilecek olunursa tasarımın özü “evrensel doğum-öncesine” ve “bedensel doğum-öncesine” taşınmaya dayanır: İster evrensel doğum-öncesi ister bedensel doğum-öncesi olarak algılsın “doğum-öncesi karanlıktır”. Karanlık manevi ölüm anlamına gelir ki aynı zamanda “doğum” demektir. Bu türden deneyimler simyadan esinlenen ikonografi ve sanatta izlenebilir; deneyimler söze dönüştürülürken “zaman melankolisi” ya da “düşünsel dönüşüm kabı olarak kafatası” simgeleri alfabe olarak kullanılır. Bu simgecilikte Kronos-Saturnus figürü, Büyük Yıkıcıyı, Zamanı, yani ölümlü ve yeniden doğumu simgeler. Zamanın simgesi Saturnus, çoğunlukla “elinde bir terazî” ile betimlenir. Saturnus melankolisi, “zaman melankolisi” olarak tanımlanır: Zaman olma, zaman olarak hareketi ölçme melankolisi tasarımın sanatsal yanını oluşturur. Melankoli kapsamında “beyazlı iş”, tinsel düzlemde erginlenmemişin erişemeyeceği bir “dirilişi” simgeler.

Tüm doğaya benzeme temelli tasarımlarda ulaşılmak istenen amaç, “doğanın tanrıdan nasıl türediği ve doğada tanrının nasıl görüleceği”dir. Böylesi bir tasarımda “kötülük tıpkı iyilik gibi olmalıdır; şeytan tıpkı meleik gibi olmalıdır”. Filozof taşı, daha çok simyacıların “kafa yorduğu” bir konudur: İnsanın ve kozmosun “filozof taşı” tarafından başkalaştırılması düşüncesiydi bu. Varlığa gelişte “filozof taşının” şu “sırrı” açığa çıkarıyordu: Filozof taşı, ham(kusurlu) bir metalin simdiki hali ile en son hali arasındaki zamansal mesafeyi ortadan kaldırıyordu. Ve bir bakıma “zamanın yerine geçiyordu”. O zaman da “metallerin çileleri, aşkları ve evlilikleri” devreye giriyordu. her şeyden önce cevherler ve metaller Toprak Ana'nın karnında büyüyen embriyon gibidirler. İksir(filozof taşı) hem metalin hem de embriyonun özelliklerine sahiptir. İşte bu nedenle metalin ve embriyonun büyüme süreçlerini “hızlandırır”. Canlı ve cansız doğanın var olma “nedenidir” bir bakıma. Tasarım gereği “filozof taşı”, tanrının kimliklendirilmiş biçimidir diyebiliriz.

OBEZİTE

Obezite, diğer adıyla şişmanlık, vücutta sağlıklı miktardan fazla yağ depolanması ile ortaya çıkar. Günümüzde gelişmiş ülkelerin pek çoğunda, özellikle de Amerika'da, yetişkinlerde en önemli sağlık sorunları arasında ilk sıralarda yer almaktadır. 40-44 yaş arası bireylerde yapılan araştırmalar; normal kilonun % 20 üstündekilerde, normal kilodakilere göre ölüm oranı % 30-40 daha yüksektir. Yine aynı yaş grubunda, normal ağırlığın % 40 üstündekilerde ise; ölüm oranı normallerin 2 katına çıkmaktadır. Pekli şişmanlık neden kaynaklanıyor? Bu sorunun birden fazla cevabı var. Hatta son dönemlerde bir şişmanlık virüsünden bile bahsedilmeye başlandı. Ama ben özellikle dört temel neden üzerinde durmak istiyorum.

*** Beslenme Bozuklukları:** Şişmanlığın bir diğer tanımı “alınan enerjinin, harcanan enerjiden fazla olması”dır. Bu durumda aşırı ve dengersiz besin tüketimi, enerji dengesini aleyhimize döndürecektir.

*** Hareketsizlik:** Fiziksel aktivitenin vücut ağırlığı üzerine olumlu etkileri vardır. Hareketlilik, harcanan enerji miktarını artırdığı için, az önce bahsettiğimiz enerji dengesinin lehimize işlemesine yardımcı olacaktır.

*** Psikolojik Sınıtlar:** Psikoloji sorunları bazen fazla yeme, bazen de beslenmenin tamamıyla reddi şeklinde karşımıza çıkabilir. Bu da beslenme davranışları ve metabolizma üzerinde olumsuz etkiler yaratmaktadır.

*** Metabolik ve Hormonal Sorunlar:** Maalesef metabolizma hızımız, yaşla birlikte yavaşlamaktadır. Ayrıca vücudumuzda metabolizma hızına etki eden bazı hormonlar vardır. Bu hormonların işleyişinde bir takım sorunlar, yağlanma ve şişmanlığa yol açar. Günümüzde insanlar şişmanlık sorunundan kurtulmak için yüklü paralar harcıyor. Özellikle davranışlarında yaşam boyu kalıcı değişiklik yapmayı göze alamayan kişiler için, hızlı kilo verme fikrinin dayanılmaz bir çekiciliği var. Uygulanan "mucize" zayıflama programlarındaki başarısızlığa karşın, kolay ve hızlı kilo verme ümidiyle bir başka "mucize" denenmektedir. Sonuçta boşa harcanan paralar, tekrar tekrar alınan kilogram, başarısızlık hissi ve sağlığı verilen zarar. Hatta fazla kilolarımızdan kurtulmak için uyguladığımız diyetler, çoğu zaman verdiğimiz kiloların bize

iki misli olarak geri döndürür. Moda diyetleri sürekli deneyenlerde kilo kontrolü çözümlenemeyen, kronik bir hastalığa dönüşmektedir. Demek ki bir yerlerde hata yapılmaktadır.

Peki doğru diyet hangisi? Öncelikle uygulayacağımız beslenme programının bize uygunluğunu sorgulamalıyız. Ben de size bu akşam bir beslenme programından neler beklememiz gerektiğinden bahsedeceğim.

Bir beslenme programı tamamıyla kişiye özel olmalıdır. Çünkü herkesin zevki ve ihtiyacı farklıdır. Bu nedenle uygulanacak program kişinin sadece yaşına, kilosuna, boyuna, cinsiyetine değil; hareketliliğine, sosyal ve iş yaşamına hatta ekonomik ve kültürel durumuna, sevdiklerine ve sevmediklerine göre düzenlenmelidir.

Beslenme, sağlığı doğrudan etkiler. Bu yüzden program uygulanırken ve uygulandıktan sonra, kısa ve uzun vadede, sağlığı olumsuz etkilememelidir. Çoğu insan, sağlıklı ve dengeli beslenmenin başka, diyetinse bambaşka şeyler olduğunu zanneder; sağlıklı ve dengeli beslenerek zayıflanabileceğine inanmaz. Oysa kalıcı zayıflama ancak bize özel, sağlıklı ve dengeli bir beslenme alışkanlığının kalıcılığıyla mümkündür.

Uygulayacağımız diyet, sadece kilo verdimemeli, verdiğimiz kiloların kalıcılığını da garantilemelidir. verilen kiloların çoğu kas ve sudur. Bazılarınız, zayıflamak için açlığın iyi bir başlangıç olduğunu düşünebilir. Halbuki gerçek, genellikle bunun tersidir. Ani bir gıda azalması vücudumuzdan milyonlarca yıllık "kıtılgı karşı önlem" mekanizmasını tetikler. Ortanizma, enerjisini daha tasarruflı harcamağa başlar. Her besin ögesini, ileriye yönelik bir tedbir olarak normal zamanlardaki oranların üstünde-yağa dönüştürüp depolamaya başlar.

Burada asıl korkutucu olan; yağ dokusunun kolay depolanması, buna karşılık zor yakılmasıdır. Ve bu süreçte, çok kolay kaybettığımız kas dokusunu da bu kadar kolay geri kazanamamaktayız. Tekrar tekrar açlık rejimlerine, moda diyet listelerine inanlar her denemenin sonunda biraz daha yağlı ve biraz daha kasız ve besinleri daha kolay yağa dönüştüren, fakat daha tasarruflı yakan bir vücutla baş başa kalırlar. Sağlıklı ve kalıcı

kilo kaybının en önemli göstergesi, kilonun değil, vücuttaki yağ oranının azalmasıdır. Bir zayıflama programı Pazartesi başlayıp, gelecek veya öteki Salı bitemez. Doğru diyet, hayatımızın sonuna kadar devam ettirebileceğimiz, davranış değişiklikleri ile kalıcı bir hale gelen sağlıklı ve dengeli

beslenmedir. Sonuna kadar onunla yaşayacağımıza göre beklentilerimizi ve zevklerimizi tatmin etmelidir. Her zaman her koşulda uygulayabilmemiz için, çeşitli alternatifleri içermeli ve bu alternatifler arasında kendi kendimize karar verebilme yetisini kazandırmalıdır. Zayıflarken, vücudumuzun da normal işlev gösterebilmesi için gerekli enerji ve besin öğeleri bakımından ihtiyacı karşılanmalıdır.

Sağlık Köşesi

info@yasaminiz.com

***Opr. Dr. Beyzade ZKAHRAMAN**

Çünkü her besin ögesinin, vücudumuzda etkilediği ettiği mekanizma farklıdır. Birindeki yetersizlik bir diğerinin çalışmasını olumsuz etkileyecektir. Mucizevi besin ya da ilaç yoktur. Tek tip bir besinle ve yahut da tek bir besin grubuna dayalı diyetlerle sağlıklı ve kalıcı zayıflamak mümkün değildir. Bir beslenme programı çeşitliliği ve dengeli sağlamalıdır. Belki de zayıflamaya çalışırken en çok sıkıntı çektiğimiz konu; sevdiğimiz şeylerin yasaklanmasıdır. Şunu soruyu cevaplamamızı istiyorum: "Yasaklı olduğunu düşündüğünüz besinleri hayatınızdan ne kadar süre uzak tutabilirsiniz?" İnanın hayatınızın sonuna kadar değil. Ayrıca tamamen kısıtlı bir diyet, besinlere olan isteğimizi arttırabilir ve düşkünlüğümüzü daha da körükleyebilir. Önemli olan o besinler de hayatınızda varken nasıl dengeleyebileceğinizi öğrenerek zayıflamanızdır.

Sonuç olarak; eski davranışlarımızı gözden geçirerek, yanlış olanları çıkarıp, değiştirip geliştirebileceğimiz bir yaklaşımla fazla kilolarımızdan kalıcı ve sağlıklı bir şekilde kurtulabiliriz. Davranışlarımız değişmedikçe verilen kiloların geri dönmesi kaçınılmazdır. Bunun kolay olduğunu kimse söyleyemez. Davranışlarımızı birden değiştirmek, eskilerinin üstüne hemen sünger çekmek. Ama bir yerlerden başlayacaksak, kendimize inanmalı, sabırlı olmalı ve profesyonel yardım almalıyız.

***Yaşam Hastanesi Yön. Kur. Başkanı ve Başhekimi**

Mektup Adresi: Talatpaşa Cad. No:39 Bahçelievler/İst. (Bahçelievler Emniyet Müdürlüğü Karşısı)

E-Mail Adresi: info@yasaminiz.com

Web Sitesi : www.yasaminiz.com

Tel. : 0212 441 77 70 Fax: 0212 441 79 50

Esat Korkmaz

1946'da Manisa/Demirci'de doğdu. Orman Fakültesi Fikir Kulübü Yönetim Kurulu ve son dönem Devrimci Gençlik Federasyonu (DEV-GENÇ) Genel Yönetim Kurulu üyeliklerinde bulundu. 12 Mart sonrası Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKPC) ve DEV-GENÇ davalarından yargılandı. Devrimci İşçi Birliği ve Kazdağı Orman İşçileri Sendikası'nda yöneticilik yaptı.1974 siyasal affıyla cezaevinden çıktı. Bir süre Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin (TSİP) Zeytinburnu İlçe Başkanlığı'nda bulundu ve bu partinin yayın organları olan İlke/Kitle'nin yazı kurullarında görev aldı. 1976'da Orman Fakültesi'ni bitirerek Orman Yüksek Mühendisi oldu; 1980'e değin Orman Bakanlığı'nın çeşitli birimlerinde çalıştı. 12 Eylül sonrası siyasal görüşleri nedeniyle görevine son verildi. Askerlik dönüştü yazar-araştırmacı olarak Bâbü'lî'de çalışmaya başladı. Yurt Ansiklopedisi, Büyük Larousse vb. yayın çalışmalarında, yazarlık ve redaktörlük yaptı. Nefes dergisinin genel yayın yönetmenliğinde bulundu ve Nefes Yayınları'nı kurdu. '90'ların başında '68 Kuşağı'nın güncesi sayılabilecek Kafa Tutan Günler-I ile Alevilik-Bektaşılık Terimleri Sözlüğü'nün ilk baskısı yayımlandı. İzleyen yıllarda Enel Hak (1995), Dört Kapı Kırk Makam (1995), Alevi Felsefesi (1997), İnsan Tanrı (1997), Alevilik ve Aydınlanma (1997), Alevilere Saldırılar (1997), Alevilik Eğitimi Ders Notları (Fransa-1999), Anadolu Aleviliği (Türkiye-2000), Kafa

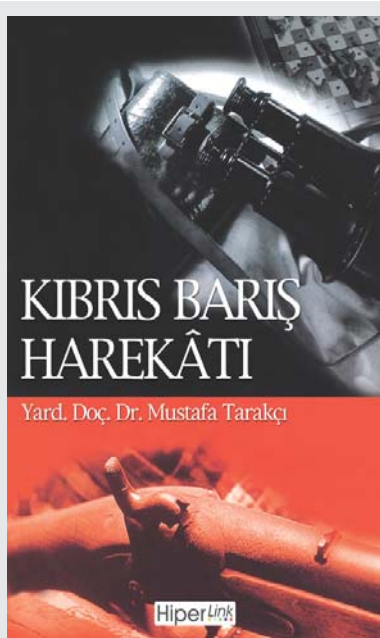
Tutan Günler-II (2000), Şamanizm Terimleri Sözlüğü (2003), Zerdüştlük Terimleri Sözlüğü (2003), Kafa Tutan Günler-III (2004), Pir Sultan Abdal (2005), Şeytan Tasarımı Terimleri Sözlüğü (2006), Şeyh Bedreddin ve Vâridât (2006) başlıca kitapları oldu. Arkadaşlarıyla birlikte Serçeşme Dergisi'ni çıkardı ve derginin genel yayın yönetmenliğini yaptı. Alevi-Bektaşî zeminde Düşünce Atölyeleri'ni kuran ve çok sayıda öğrenci yetiştiren; Varlık, Pir Sultan Abdal, Berfin Bahar, Yol, Nefes, Serçeşme, Divriği Gazetesi vb. dergilerde makaleleri yayımlanan, televizyon programcısı olarak çalışan Esat Korkmaz'ın çeşitli sempozyumlara sunduğu batinilikle ilgili bilimsel bildirileri vardır.

Eser Adı: Kıbrıs Barış Harekâtı

Yazar: Yard.Doç.Dr. Mustafa Tarakçı
Kitabın Türü: Tarih - Kıbrıs

Güneyde, askeri bir tatbikat izleyen Atatürk'e subaylar çeşitli görüş ve düşünceler ortaya koyarlar. Atatürk hepsini sabırla dinler. Sonra, elini haritaya uzatır, Kıbrıs'ı işaret ederek, “Efendiler, Kıbrıs düşman elinde bulunduğu süreçte bu bölgenin ikmal yolları tıkanmıştır. Kıbrıs'a dikkat ediniz; bu ada bizim için çok önemlidir.” der.

... Eski bir EOKA'cı olan Nikos Sampson, 15 Temmuz 1974'te Kıbrıs'ta “Elen Cumhuriyeti”ni ilan eder. ... Denizden çıkan Türk çıkarma birlikleri, Beşparmak Dağları'ndaki koruganlardan birdenbire açılan ateşin içine düşerler. Bu atışlardan taburlarda yaralanan askerler olur. Komutanlar, olağanüstü çabalarla askerlerini sevk ve idare ederler. İlk panik atlatıldıktan sonra mevziler kazılır, içine girilir. Bölge top, havan, ağır silah sesleriyle cehenneme dönmüştür. 50'nci Piyade Alayı ile Komando Tugayı bu gece

birleşmeye muvaffak olur. ... Ellerindeki tanklarla birlikte Gönyeli ve Boğaz istikametinde taarruza kalkan Yunanlara, adanın çeşitli bölgelerindeki Rum Milli Muhafız Teşkilatı da katılır. Karşı güçler Boğaz- Gönyeli-Lefkoşa üçgenini tutan Türk ve TMT kuvvetlerine saldırırlar. Ancak, bu onların sonu olacaktır...

Yazarımız Mustafa Tarakçının kitabını % 25 indirimle Divriği Gazetesi'nden edinebilirsiniz.
İrtibat: 0212.458 82 16

1 Mayıs Taksim'de, Divriği'de, Türkiye'de kutlandı

1 Mayıs Emek Dayanışma ve Mücadele günü olarak bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de binlerce kişinin katıldığı mitinglerle kutlandı. 32 Yıldır işçilere ve 1 Mayıs Mitinglerine kapalı olan Taksim Meydanı yeniden 1 Mayıs mitingine tahsis edildi. DİSK, KESK, TÜR-İŞ, HAK-İŞ başta olmak üzere, TMMOB, TTB, CHP,ÖDP, TKP, EMEP, ESP ve Halkevleri gibi yüzlerce sol ve sosyal kurumlar sabahın erken saatlerinden itibaren toplanarak Taksim'e doğru yürüyüşe geçtiler. Kalabalık saat 12'de ancak Taksim Meydanına girebildi. Meydana sığmayan kalabalık, Taksim Gezi Parkına, İstiklal Caddesine, Tarlabası bulvarına ve Sıraselviler Caddelerine

taştı. Coşkulu kalabalık saatlerce Taksim'e girmenin sevincini ve mutluluğunu yaşarken, TÜRK-İŞ Başkanı Mustafa Kumlu'nun konuşmasını mitinge katılanlar izin vermedi. Mustafa Kumlu sahnenin arkasından çıkılarak miting alanından uzaklaştırıldı.

DİVRİĞİ'DE 1 MAYIS

Divriği'de yapılan 1 Mayıs Mitingine 300 kişi katıldı. DİSK ve KESK üyelerinin yanı sıra, CHP, ÖDP çeşitli dernek ve odaların temsilcilerinin katıldığı 1 Mayıs korteji Otobüs Terminal Meydanına geldi. Yürüyüş boyunca Yaşan 1 Mayıs, İşçiler birleşin, Söz Yetki Karar İktidar Halka, Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız

Konuşmaktan iş yapmaya sıra gelmiyor

Divriği Gazetesi'nin Şubat Sayısında yazdığı "Sincan Çayı Satıldı" haberinin altında Divriği'de yapılacak HES'ler haber olarak çıktı. Bu haber üzerine Divriği Kültür Derneği'nin Danışma Meclisi Şubat ayında Divriği Kültür Derneği'ne HES'lere karşı durmak için sorumluluk yüklenmeyi, HES'leri durdurmak için irade olmayı önerdi. Divriği Kültür Derneği'de önce HES'leri anlamak için toplantılar düzenledi.

Ancak gidişat öyle bir noktaya geldi ki, HES'ler iyimirdi, kötümüdür, zararlıdır, karlıdır tartışması dört ay sürdü. Bu tartışmalar bir türlü bitirilemedi. Böyle olunca da HES'lere karşı, HES'leri durdurmak için hiç bir olumlu girişim başlatılmadı.

KÖY DERNEKLERİ DEVREYE GİRDİ
HES'lere karşı ortak eylem yapmak için

Divriği'nin 27 Köy Derneği birlikte olma kararı aldılar. Divriği Kültür Derneği'nin aylık Danışma Meclisi toplantısında biraraya gelen Köy dernekleri Divriği'nin çeşitli bölgelerinde yapılacak HES'lere karşı olduklarını söyleyen dernek başkanları, ne gerekiyorsa onu yapacağız. Suyumuza sahip çıkacağız, suyumuzu hiç kimsenin himayesine teslim etmeyeceğiz dediler.

DİVRİĞİ'DEKİ HESLER

Divriği'nin çaylarının ve derelerinin üzerine kurulması planlanan HES projeleri sessiz sedasız elektrik üretim firmalarına verildi. Çaltı Çayı, Sincan Çayı, Erikli Deresi ve Mursal Barajı'nın geçtiği akarsuların üzerine 17 civarında HES projesi ihalesi firmalara verildi. Bu firmalar köylüleri bilgilendirme toplantılarına başladı, ancak hiç bir köylü bu toplantılara katılmayarak HES'leri protesto etti.

ARAF A. ATAY

aaa0043@gmail.com

Emekçinin Yaşam Çizgisi (3)

Yanındaki arkadaşını artık,dost olarak gördü ve Sordu;

"TEKEL denilen Devletimiz bu tütünü üreticiden kaç paraya alıyor "

Hiç düşünmeden cevap verdi arkadaşı...

" A grad tütünü ikibuçuk dolara toplar,üzerine de kırk elli sent masraf yapar,sonra da tok satıcı gibi istediğine Yedi dolara satar ,

Yalnız unutma ki,A grad işlenmiş tütün dünyanın en iyi Türk tütünüdür "

Dedi.

Biliyorum diyerek de, kendisinin çok da cahil olmadığını vurgulamak istedi.

Dinle dedi,arkadaşı dahası da var diye ...

" TEKEL özelleştirme aşamasında bile,tesislerini ve teknolojilerini yenileyerek,

yirmibeş otuz milyon dolar masraf etti !!!

Bunu niye yaptı ?

Bu arada,üreticiden üç dolara topladığı tütünü,sayıları yirmibeş-otuzu geçmeyen Belli yerli firmalara bir dolardan satmağa devam etti !!!

Teknolojisini yenilediği Yaprak Tütün

Fabrikalarında işlemedi TEKEL..

Yandaş üretici de kırk - elli sent masraf edip işlediği tütünü,

dilediği yabancıya yedi-sekiz dolara satmağa devam etti.

Bu nasıl iştir diye iyice kafası karıştı... Emekçinin... Peki dedi , " TEKEL sadece tütün işi mi yapıyor ki ? " diye sordu

Zihni açılmıştı... Akıllı sorular sormağa başladı... Sağ ayağının uyuştüğünün farkına bile varmadan devam etti...

TEKEL'in Rakı - Şarap gibi alkollü içkilerle ilgili çalışması nasıl oldu

Diye sordu.

Arkadaşı, " merak etme onu da anlatacağım "

dedi.

Başladı, alkol ile ilgili bildiklerini anlatmağa...

Kafasına takılmıştı bir kere .

TEKEL'in alkol işlerini yürüttüğü firması Alkollü İçecekler A.Ş nin

Satış öncesinde bilançosunda görünen 314 milyon TL nasıl oldu da ,

Beş - on gün önce silindi ve bilançodan çıkarıldı... Bu rakam o günkü kurlara göre de ikiyüz altmış milyon dolar eder.

Bu borcu TEKEL Genel Müdürlüğünün hesabına aktarıldı.

Borçsuz devretme yaklaşımı Devletimize borç olarak yazılırken,

Fabrikaların borçsuz satış yapılması sağlandı !!! Devletimizin Yüksek Denetleme Kurulu

raporlarında açıkca belirtildiği ve TBMM ye soru önergesi olarak da verildiği halde,

Nasıl oldu da yine TBMM nin onayı ile geçti ve yürürlüğe girdi ?

Nefeslendi arkadaşı.

Otobüste olmasa yakacaktı oracıkta bir tütün... TEKEL emekçisi bugüne kadar , tabu olarak

gördüğü

Türkiye Büyük Millet Meclisinin bunu nasıl onayladığını anlamadı.

Ama içi acıdı...Yalın ateş düştü...Yutkunmakta zorlandı... Su istedi muavinden...

Dahası da var dedi arkadaşı,hele bir soluklan...

Devam Edecek

KÖY DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlatalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlatalım.

FIKRA

BEKTAŞI BU YA...

Müthiş bir fırtına patlamıştı.Yolcuların hepsi perişan durumdaydı.Bunların arasında bir de Bektaşî vardı. Baktılar, Bektaşî, Allah'a yalvarıp yakarmaya başlamıştı :

-Adını bilmediğim bir evliyaya bir koç adıyorum.Yeter ki fırtına dinsin... Bektaşî'nin yakarması kaptanın tuhafına gitmişti :

-Hayret! Hiç adını bildiğin bir evliya yok mu?

-Yok olur mu, elbette var! diye cevap verdi Bektaşî.Var da, hepsini birer kez aldattım...

FIKRA

DÜNYAYA GÖMLEK YIKAMAYA MI GELDİK

Şeker bayramında herkes yeni ve temiz elbiselerini giyip, birbirleriyle bayramlaştıkları gün, bir fakir Bektaşî dedesi, üstü başı pis halde Beyazid Cami'nin önünden geçerken, bembeyaz sarığı, tertemiz cübbe ve latası ile bir hoca karşısına çıkıp :

-Be adam, mübarek bayram günü bu pis gömlekle dolaşılır mı?Gömleğini yıka! deyince Bektaşî aldirmayarak :

-Be hocam, yıkayayım ama kirlenir, demiş. Hoca :

-Yine yıka, demiş.

Bektaşî :

-Yine de kirlenir, diye diretmiş.

Hoca inatla :

-Yine yıka, deyince Bektaşî'nin tepesi atmış ve şu cevabı vermiş :

-Behey imanım.Biz bu dünyaya gömlek yıkamaya mı geldik? demiş.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Azımızı çoğa tut: az verilen bir hediye vs. için (temenni)

Bir kanlı ciğer getirse: büyümeyen çocuklara söylenir

Don yağının dolması : konuşmayan,soğuk kişiler için söylenir

Elin ayağına kavuşa: doğum yapması yakın olan kadınlar için söylenen bir iyi temenni

Gözümün kökü : güvenilen ,dayanak (temenni)

İzzet varki kötektten ziyade: aşırı ikram yaparak karşındakini mahcup etmek

Kaşıktta kilo gitmez: alınan az olur, eksilmez anlamında.

Ocağın altını çatmak: çok odun koyarak,harlı pişirmek

Pisik sirke içer mi?: olmayacak işler için söylenir.

Sıgmadık,sıgır eti olduk: istenmeme durumu

Turpun sıkından ,seyreği iyidir: fazla samimiyet iyi değildir anlamında kullanılır.

Yoğurt çalmak: yoğurt mayalamak

Ata Sözleri

Acemi nalbant kürt eşeğinde öğrenir.

Bir başı, kırk oynası var.

Çiğnemen sakız çabuk çürür.

Deveciye komşu olan, kapısını geniş açar.

Elin, yelin, selin önü alınmaz.

Galma kötünün kusuruna, bilse iyisini söyler.

Horuz ölü,gözü çöplükte kalır.

Koça boynuzu yük olmaz

Ne giderse ehdiden gider

Öküz öldü ortaklık bitti.

Pişmiş aşı su katılmaz

Sus küçüğün,söz büyüğün.

Tazı değilimki çulumdan belli olam.

Yenenle, yanana dağ dayanmaz.

Kelimeler

Ağababa: Büyükbaba

Becit: Acele

Celep: Sürü

Çalagat: Yarım yamalak,acele

Daraba: Dükkan kepengi

Engaz: Alet,edavat

Firkat: Ayrılık,hasretlik

Gabal: Toptan götürü

Hulük: Çukur,küçük ev

İşgembe: Tahta tabure,sandalye

Kesmik: Kaba saman

Mugayet : Mukayyet

Ökünmek: Taklit etmek

Pusval: Yemeniye çakılan ağaç çivi

Sehre: Kır eğlencesi

Tagaza: Alay

Uz : Kurnaz,içten pazarlıklı

Vehletli: Arızalı,yarı hasta

Zırbıncah : Kaypak,kayan

Yöresel yiyecek

KUYMAK (GUYMAH)

Hazırlanışı: Un tuzsuz tereyağı ile bir tencerede karıştırılarak iyice pembeleştirilir. Kavurulmuş olan bu un bir tepsiye alınır. Kaşıklta bastınlarak tepsiye yerleştirilir. Tekrar ocağa konularak altı kızartılır, ters çevirilerek diğer tarafıda kızartılır. Üzerine süzme bal veya pekmez eklenerek yada koyu bir şerbet yapılarak yenilir. (Sevim Koraltan'dan derlenmiştir.)

SEBZELİ BULGUR PİLAVI:

Hazırlanışı: Bir soğan, kıyma, domates, acı biber,karabiber karışımı ile soharac yapılır. Üzerine su eklenerek kaynamaya bırakılır. Kaynayınca bulguru konur. Pişen yemeğin üzerine tereyağı eklenir. Maydanoz,nane ve yeşil soğan doğranır, pilava katılır. Tencerenin ağzı kapatılır. Dinlendikten sonra sofraya getirilir.

(Vesile Erçelik'ten derlenmiştir)

Divriği'de Mutlak Kültürü (Fatma PEKŞEN- Müjgan ÜÇER)

Yöresel Şiir

DOSTUN SAHNESİ

Dostluk iyi şeydir ama bilene Canım kurban dar günümde gelene Sakın aldanmayın yüzü gülene Seni yılınız koyup kaçıp giderler.

Dost dediğin kişi ağır olmalı Hakkı hakikati özde bulmalı Verdiği ikrara sadık kalmalı Selamsız sabahsız çekip giderler

Kendi zengin sende fakir olursan Muhtaç olup kapısına gelursen Hele birkaç kuruş borç da alırsan Gayet yükseklerden uçup giderler

Oturduğu yerde seni görmezler Merhaba deyip de halim sormazlar Fakir düşme dostum selam vermezler Ebedi arayı açıp giderler

Yeter Gazi Metin derine dalma Her yüze güleni dost olur sanma Sahtekar kişiyle arkadaş olma Etrafına pislik saçıp giderler

Hüseyin Gazi METİN (Dede)-Çamşılı (Şahin köy)

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) THM sanatçısı (Bayan-Sivaslı) 2) Yeter miktarda olmayan - İlgi- Rusca'da evet 3) Gösteriş,para ve eşyada fazladan,müsrişlik - Ağaç adı 4) Gözleri görmeyen - Başlıca içeceğimiz- Olumsuzluk ön eki 5) Sivas'ın ilçesi - Bir ölçü birimi 6) Tamir edilmesi gereken - Litre'nin kısaltılması 7) Eşeyin sırtına konulan - Mısır'da bir tanrı - İsim 8) Tok olmayan - Kanun 9) Fotoğraf - Sivacı aleti 10) Karışık renk - Arap tarzı müzik 11) Yüz örtüsü - Namaz kıldıran hoca

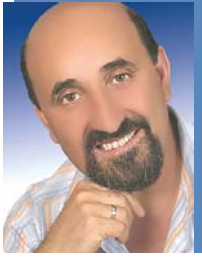
Yukarıdan Aşağıya1) İstanbul'da bir semt 2) Bir meyve - Bitki veya meyveler kaynaklı olarak elde edilen bir tatlı 3) Genç yaşta kaybettiğimiz Karadenizli bir sanatçı..... Koyuncu - Kulp 4) Futbola ilgili,en büyük mahkeme - Azerbaycan halkından olan 5) Vilayet-Türk müziği sanatçısı Funda- Müsabaka 6) Olmamış meyve - Hile ,aldatma - Bir nota 7) Beyaz - Uzaklaşma 8) İffet,ar - Sinirli 9) Kırmızı-Bayrak 10) Yakılacak durumda olan ağaç - Uzaklık ifade eder- Baston 11) Topraktan yapılmış kase - Bir nota- Kilometre'nin kısa yazımı

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Karaman - Hala 2) Oğul - Lozan 3) Kaleli - Asabi 4) Çete - Aramak 5) Alt - Yat - Nur 6) Mı - İlk- Kerim 7) Aga - Ema - Te 8) Çörek- Dmo 9) Lal - Do- Na 10) Leke - Ağa 11) Asım - Maraton 12) Hakem - Nane **Yukarıdan Aşağıya**1) Kok- Amaç- Şah 2) Ağaçlıgöl 3) Rulet- Aralık 4) Alet - Eleme 5) Leylek 6) Ali -Akm - Dem 7) No- At- Ak- As 8) Zar - Dar 9) Hasan Erdoğan - 10) Anamur- Ata 11) Bariton - On 12)Atik- Me-Anne

▶ **ATANER YILDIRIM***

ataneryildirim@hotmail.com

Mutluluk Nedir

Kişisel gelişim yolculuğumuz devam ediyor. Zira kişisel gelişim ile mutluluk arasında yakın bir ilişki vardır. Kişisel gelişimin birinci kuralı bireyin ruh sağlığı ve mutlu olmasıdır. Mutluluk, insana insan olmanın bilincini tattıran her şeydir. Nedir sizi mutlu eden şey? Yüklü bir banka hesabı mı? Başarılı bir iş mi? Aşk mı? Güç mü? Şan, şöret mi? İyi bir evlilik mi? Özgürlük mü? Yoksa sağlıklı bir yaşam mı? Ancak bütün bunlara sahip olanların da mutlu olmadığını da görüyoruz.

Öyleyse mutluluk nedir? Ya da sizce mutluluk nedir? Zira mutluluk kişiden kişiye göre değişen gerçek bir kavramdır. Yeryüzünde ne kadar insan varsa o kadar da mutluluk anlayışı vardır. Mutluluğu belirleyen şey, bireyin kişiliği, bireyin amaçları ve bireyin çevresidir. Türkçe sözlük mutluluğu şu şekilde anlatır; mutlak iç huzur, hoşnutluk durumu, mesut olma hali... Yaşamımızın anlam ve amacıdır mutluluk. Felsefeye göre mutluluk, mutluluk insanın içinde bulunduğu bütün çelişki ve çatışmaları aşip bir uyuma varmasıdır. Ya da mutluluk yaşama verdiğimiz olumlu tepkilerin tümüdür. Mozart gibi bir besteci için mutluluk, yaptığı bestelerdir. - Nazım Hikmet gibi evrensel bir şair için mutluluk yazdığı dizelerdir. Yani ' Bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşesine yaşamaktır.' - Picasso gibi bir ressamın mutluluğu, fırçasından dökülen tuel, resim ve portrelerdir. - Atatürk gibi bir liderin mutluluğu, tam bağımsız, özgür ve modern bir Türkiye'dir. - Hasan Ali Yücel gibi bir eğitimcinin mutluluğu, aydınlanma devrimini gerçekleştirmiş, eğitim sorununu çözmüş bir ülkede yaşamaktır. - Marks, insanın topluma gerekli olduğuna inanmasıdır, diye anlatır mutluluğu. - Thrasymachus, 'Adalet dediğimiz şey güçlü olanın menfaatini korumasından başka bir şey değildir.' Der. Böyle bir dünyada mutlu olmak gerçekten zor bir şeydir. Böyle bir dünya ile mücadele etmenin adı değil midir mutluluk? Ne acıdır ki, günümüzde insanlar mutluluğu maddi değerlerde aramaktadırlar. Mutluluk dış olaylardan ve maddi değerlerden çok bizim olaylara bakış tarzımızda ve olaylara verdiğimiz anlamda saklıdır. Mutluluk, bizim seçimlerimizde ve bilincimizdedir. Unutmayalım, mutluluk bir şeye sahip olmak değil, sahip olduğumuz şeyin tadına varabilmektir.

Not: Yazarımız Ataner Yıldırım'ın Mutluluk Okulu, Etkili İletişim Eğitimi ve Dersimiz, kitapları yayımlandı. Kitapçılardan edinebilirsiniz.

Ziya Halis Divriği Derneklerini gezdi

EDP (Eşitlik ve Demokrasi Partisi) Genel Başkanı Ziya Halis Divriği Kültür Derneklerini ziyaret etti. Ankara ve İstanbul derneklerini birer gün arayla ziyaret eden Ziya Halis EDP'yi Divriğililere tanıtıyorum, onlarla birlikte olacağımızın zeminlerini oluşturuyoruz dedi. Ziya Halis 1992 yılında SHP'den meclise Sivas Milletvekili olarak girdi. Çalışma Bakanlığı da yapan Halis EDP'nin Genel Başkanlığını yapıyor.

Eşitlik ve Demokrasi Partisi EDP Genel Başkanı, MYK üyeleri ve Partimeclisi üyelerinden bir grup partili Ankara ve İstanbul Divriği Kültür Derneklerini ziyaret etti. Ziya Halis ve beraberindeki partililer Türkiye'nin son yıllarda yaşadığı sıkıntıları anlatarak, siyaseti halka açarak solu ve katılımcılığı çekim merkezi yapacağız dedi. Kendilerine

sol ünvanı yapıştıran sol partilerin yıllarca solu istismar ettiğini söyleyerek gerçek bir sol hareketi halkın ve solcuların katılımıyla birlikte inşa edeceklerini söyledi. Gerçekten sol ve sosyaldemokrat bir kitle partisi ihtiyacının her zamankinden daha çok gerekli olduğunu bilmeyen kalmadı diyen Halis AKP karşısında derli toplu bir

ortak sol irade oluşmadığı için onlar da bildiğini okuyor dedi. Toplantıya katılan dernek üyeleri de Ziya Halis'e partilerinin programını ve siyasal anlayışını sordular. Ziya Halis de amaçlarının solu toplamak iktidar yapmak olduğunu, lider görüntülü parti içi demokrasinin olmadığı, genel başkan görünümü bir parti olmayacaklarının altını

çizdi. Ziya Halis 1986 yılında SHP'ye girdi. SHP'den Sivas Milletvekili olarak Meclise girdi. 1992 yılında SHP- DYP iktidarının koalisyonunda Çalışma bakanlığı yaptı. Tansu Çiller'in grev ertelemelerine ve YHK kararlarına karşı bakanlar kurulu kararlarını imza atmayan tek bakan olarak tarihe geçti.

Su konusu Valinin gündemine taşındı

Divriği Belediyesi'nin Venk Köyü İle yaptığı Su Protokolü Mahkemelik oldu. Divriği'nin su sorununu çözmek için Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün Venk Köyü'nden getirmek istediği su prosedür yanlışlığıyla çıkmaza girdi. Bahsi geçen suyun 'Venk Köyü'ne ait olmadığını söyleyen Ürük Köylüleri konuyu yargıya taşıdılar. 24 Mart tarihinde mahkemesi görülen su anlaşmazlığı ileriki bir tarihe ertelenerek mahkemesinin sürmesine hükmetti. BELEDİYE KÖYLÜLERLE ANLAŞMIŞTI Divriği Belediyesi Başkanı Hakan Gök 2009 Kasım ayında Venk Köyü'yle su konusunda

mutabakat sağladı. Hakan Gök Venk Köyüyle karşılıklı bir de resmi protokol imzaladı. Bunun üzerine Ürük Köylüleri bahsi geçen suyun kendilerine ait olduğunu, Venk Köyü'nün bu su üzerinde hakkının olmadığını öne sürdü. Ankara'da yapılan bir toplantıda CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir bu iki köyün dernek yöneticilerini bir araya getirdi. Bu toplantıdan çıkan sonuca göre, Malik Ejder Özdemir, Hakan Gök'ün tecrübesiz olduğunu söyleyerek protokolün iptal edilmesine karar verdi. Daha sonra Ürük Köylüleriyle yeniden su konusunda görüşmelerin sürmesi gerektiğini söyledi. Ürük Köylüleri ise adı

geçen suyu Divriği Belediyesi'ne vermeye taraftarı olmadıklarını beyan ettiler. Konu da böylece yargıya taşınmış oldu.

ÜRÜK KÖYLÜLER SIVAS VALİSİYLE GÖRÜŞTÜ Gençlerbirliği Spor Kulübü'nün yöneticilerinden olan Serdal Ulusoy ve Hüseyin Ulusoy, Ürük Köyü Muhtarıyla birlikte 21 Mart tarihinde Sivas Valisi Ali Kolat ile bir görüşme yaptılar. Görüşmede Ürük Köyü'nün suyunun usullere uygun olmayarak, köylülerin onayı alınmadan Divriği'ye getirilmek istendiğini, buna razı olmadıklarını Sivas Valisi Ali Kolat'a anlattılar. Sorunları dinleyen Sivas Valisi Ali Kolat

Divriği Belediyesi'nin köylülerle karşılıklı anlaşmaya ve protokol yapmaya yetkisinin olmadığını, bölgenin belediye mücavir alanı dışında olduğunu, bu gibi konularda Milli Emlak Müdürlüğü'nün ve İl Özel İdaresi'nin yetkileri olduğunu söyledi. Sivas Valisi Ali Kolat daha sonra Divriği Kaymakamı Önder Bakan'ı arayarak konu hakkında bilgi alışverişinde bulundu. Ziyaret sırasında Gençler Birliği Spor Kulübü'nün yöneticilerinden olan Serdal Ulusoy Sivas Valisi Ali Kolat'a 58 numaralı, üzerinde Ali Kolat yazan Gençlerbirliği Formasını hediye etti. Sivas Valisi Ali Kolat ise misafirlerine Sivas Hatıraları hediye etti.

Arkadaşım, dostum, doğruların ve aydınlanmanın emekçisi, Türk ve Kürt Halklarının unutulmaz ismi,

EVİRİM ALATAŞ'ı kaybettik. Anısı ve mücadelesi ezilenlerin, dışlananların rehberi olsun
Yahya Kemal Bayar

VEFAT

Sevgili abim, örnek insan Mehmet Ali Aslan'ın annesi

GÜLİZAR ASLAN'ın

vefatını üzüntüyle öğrenmiş bulunmaktayım. Aslan ailesinin acılarını ve üzüntülerini paylaşıyorum.

Yahya Kemal Bayar

ACI KAYIBIMIZ

Divriği Demirdağ Köyünden

CEMİLE HÜRMEYDAN

Hakka yürüdü. Köylülerimizin, aakarabasının ve ailesinin başı sağolsun

Demirdağ Köyü Muhtarı Süleyman Durmaz

VEFAT

Köyümüzün sakinlerinden

CEMİLE HÜRMEYDAN

Hakka yürüdü. Ailesinin, akrabalarının ve sevenlerinin başı sağolsun.

Demirdağ Köyü Derneği adına İsmail Çelik

*SADIK ÇELİK

sadik.celik@keyveni.com.tr

Ette İthalatın
Bedelini Türkiye
Ödeyecek

1980'li yıllardan bugüne izlenen hükümet politikalarını belirleyen AB ve ABD'nin istekleri tarım ve hayvancılığımızı bugünkü noktaya getirmiştir.

Tarihsel süreçte baktığımızda Türkiye'nin tabiat şartları, demografik yapısı ve coğrafi koşulları küçük ve büyükbaş hayvancılık için son derece müsait olduğu halde, 1927 ile 2010 arası 80 yıllık dönemde artan nüfusa rağmen hayvan popülasyonu, sürü kompozisyonu ve hayvansal üretimi yakın plana aldığımızda özellikle 1980 sonrasında hayvan popülasyonunda çok ciddi azalma olduğu açıkça görülür. Örneğin 1927 yılında Türkiye'nin toplam nüfusu 13.648.270 kişi toplam sığır varlığımız ise 6.9 milyon; 1980'de nüfusumuz 44.736.957 iken sığır varlığımız 15.894.000 adet, bu rakam 1997 yılında ise yaklaşık 11 milyona gerilemiş nüfusumuz da 62.865.574'e çıkmıştır. 2007'e gelindiğinde ise nüfusumuz 70.586.256'e çıkarken sığır varlığımız daha da gerileyerek 10 milyon 500 bine düşmüştür. AK Parti'nin önceki Tarım ve Köy İşleri bakanı Prof. Dr. Sami Güçlü'nün hükümetin et ithalatı ile ilgili 28.04.2010 tarihli Cumhuriyet'e yaptığı açıklamada "İthalatı çok kullanılır enstrüman haline getirmenin bu kadar emek verdiğimiz hayvancılığa faydalı olacağını düşünmüyorum. Hayvancılık geliştirme stratejisi ile 2003'ten bu yana tarımsal desteklerde hayvancılığa ilişkin paylar çok artırıldı. Hayvan ıslahında çok yol alındı. Ama fiyat mekanizması ayrı bir konu, o kendi kuralları içinde yürüyor." diyerek sayın bakan bir tespitte bulunuyor. Bu tespiti 26.12.2009 tarihinde yine bu sütunda "Kırmızı ette yaşanan sıkıntı" yazımızla daha o günlerde gündeme taşımıştık. Et ve Balık Kurumu'nun, SEK 'in, Yem Sanayii'nin özelleştirilerek kapatılması, piyasanın düzenleyici otoriteden yoksun bırakılmasıyla hayvancılığımız serbest piyasanın insafına terk edilmiştir.

Küçük ve büyükbaş hayvancılık için son derece uygun olan Doğu ve Güneydoğu'daki meraların terör olaylarından ve köy boşaltmalarından dolayı yasaklanması, hayvancılığın cazip olmayan meşakkatli bir iş olması, köyden kente göçler, girdi fiyatlarının yüksek olması, 1980'li yıllardan bugüne izlenen yanlış tarım politikaları, 1980'li yılların ikinci yarısında yapılan kesik et ithalatı, devletin yeterli teşvik ve desteği vermemesi hayvancılığımızı bu duruma düşürmüştür. Bundan sonra yapılacak tek bir hata bile hayvancılığımızı bitirme noktasına getirecektir. Bugüne kadar yapılan hata ve uygulamalar yetmezmiş gibi bir de 2007-2008 yıllarında yaşanan kuraklığın arpa ve yem fiyatlarını anormal arttırması, süt üreticilerinin girdi maliyetlerini bile karşılayamamasına neden oldu. Üstüne üstlük yine aynı dönemde kontrolsüz süt tozu ithalatı ve süt üreticisinin süt sanayicisinin insafına terk edilmesinin de etkisiyle süt piyasası alt üst oldu. Sonuçta, yem fiyatlarını bile karşılayamayan üreticiler 35 kuruşa düşen süt fiyatları karşısında, dişi hayvanlarını yok pahasına kestirmek zorunda kaldı. Tıpkı "Süt para etmezse, dana olmaz, dana olmazsa et olmaz." özyeşimimizin bize gösterdiği gibi hayvanların mezbahalara gönderilmesi sonucu et fiyatları da taban yaptı. Hayvan varlığının eridiği bu süreç, halka sözde ucuz et yedirilerek devam etti. Ancak hayvan varlığının azalmasından sonraki süreç, bugün gelinen noktadır. Küçük üreticilerin ellerinden çıkan hayvancılık, Türkiye'deki 2 milyon 200 bin materyalin yüzde 10'unu ellerinde tutan entegre tesislerin, büyük holdinglerin eline geçmiş, sektör tekelleşme eğilimine girmiştir. Hayvan varlığındaki azalma arzın talebi karşılayamamasına, dolayısıyla fiyatların tırmanmasına neden oldu. Fiyatların tavan yaptığı bu zor dönemde Et ve Balık Kurumu'nun alım fiyatını piyasa koşulları içerisinde taahhüt zorunluluğundan, 12 liradan 14 liraya çıkarması daha sonra 1 ay içinde 16 liraya çıkarması da fiyatları son 3 ayda yaklaşık yüzde 40 arttırdı. Dengesi bozulan piyasa fiyatların daha da artacağı ile ilgili bir takım spekülasyonlar, spekülatörlerin etkisi gibi psikolojik etkenlerin fiyatların daha da yükselmesine gerekçe gösterilmesi yalnızca buzdüğünün su yüzeyinde görünen kısmıdır. Fiyatların yükselmesi zaten pusuda bekleyen ithalata gerekçe oluşturdu. Fakat ithalatla birlikte halk arasında deli dana hastalığı olarak bilinen BSE hastalığının toplum sağlığına ciddi zararlar vermesi de kaçınılmaz başka bir gerçektir. Bu hastalık etkeninin tespit edilmesiyse, kuş gribi, domuz gribinde olduğu gibi ülkemizi ekonomik açıdan da zora sokacaktır. Bunun yanı sıra her ne kadar ithalatı E.B.K gerçekleştirse de tüketicinin ne derece kaliteli, sağlıklı, lezzetli etlerle karşılaşacağı belirsizliğini korumaktadır. Çünkü AB'de BSE hala sönmemiştir. İnsan hastalıklarının neredeyse %60'ı hayvanlardan gelmektedir.

1980'lerde yapılan kesik et ithalatının olumsuz, onarılmaz yaraları 25-30 yıl geçmesine rağmen hala sarılamazken et ithalatını Et ve Balık Kurumu yapsa bile kesinlikle kesik et ithalatı düşünülmesi kabul edilemez. Mevcut duruma daha temkinli yaklaşarak, tahammül gösterilerek sektöre fırsat verilmelidir. İlla ithalat yapılabilecekleri, damızlık düve ithalatı yapılmalıdır. Çünkü ithal edilen düvelerin buzağıları dişişye damızlık veya süt materyali olarak, erkek ise 8-10 ay beslenerek besicilikte besi materyali olarak değerlendirilebilir. Yapılması gereken büyük entegre çiftliklerle, küçük çiftçi ve besiciliğin daha da desteklenerek cazip hale getirilerek sürdürülebilirliği sağlanması ve Suni tohumlamaya ağırlık verilerek genetik performansla verim artışının yükseltilmesidir. Çünkü Türkiye karkas et verimliliğinde dünyada 52.sıradadır. EBK'na tekrar hayatıyet verilmesi AK Partinin yaptığı en hayırlı iştir. Bununla yetinilmemeli, EBK daha da güçlendirilerek SEK'in Yem Sanayii'nin eski işlevine kavuşturulması da sağlanmalıdır. Yine ithalata canlı hayvandan ve Avrupa Birliği'ndeki (Estonya, Letonya , Litvanya ve Macaristan) BSE-Deli dana hastalığının görülmediği ülkelere başlanması da bir diğer olumlu bir adımdır. Fakat bu projenin ihalesine son başvuru tarihinin 4 Mayıs oluşu, sürenin iki gün gibi kısa tutulması akıllara "İhalenin kime verileceği önceden belli mi?" sorusunu getiriyor. Amacımız uzun vadeli planlarla kesik et, canlı hayvan ithal eden değil ihraç eden ülke konumuna gelmektir. Sonuçta sorunların yıllardır ötelenmesinin, göz ardı edilmesinin bedeli sofralarda ödenmemeli, "şu vukundan beter" olmamalıdır. Yazımı burada sonlandırırken 1 Mayıs Emek Bayramınızı kutluyorum.

Siyaseti toplumsallaştıracağız

13 Mart'ta Türkiye siyasal yaşamına bir parti daha katıldı, Bu partinin adı EDP (Eşitlik ve Demokrasi Partisi) Kendilerinin deyimiyle, Alevilerin, sosyalistlerin, sosyaldemokratları, solcuların, çevrecilerin, aydınların, işçilerin, kadınların, öğrencilerin, Kürtlerin yanyana gelerek kurduğu bir parti EDP. Başkanlığını Çalışma ve Sosyal Güvenlik eski Bakanı Ziya Halis'in yaptığı parti SHP ile birleşerek kurulduğu için, yapılacak ilk genel ve yerel seçimlerde de seçime girme hakkı da kazanmış oldu. EDP Genel Başkanı Ziya Halis ile yapılan söyleşiyi aşağıda okuyabilirsiniz.

» Bugün Türkiye'de solda siyaset yapan birçok parti var. Sizin Genel Başkanı olduğunuz EDP (Eşitlik ve Demokrasi Partisi) de bir süre önce kuruldu. Neden böyle bir parti kurma gereği duydunuz? Sizin diğer sol partilerden farkınız ne olacak?

Türkiye'de 60'ın üzerinde siyasi parti var. Bu partilerin bir kısmı sağda, milliyetçi ve ümmetçi bir siyasal hat izlerken, bir kısmı da sosyalist soldan, sosyaldemokrasiye kadar olan alanda siyaset yapıyorlar. Bugün itibarıyla bakacak olursak, uzun yıllardan beri sosyalis partilerden, sosyaldemokrat partilere kadar tüm siyaset alanında bir sol başarıdan bahsetmek mümkün değil. Yine bu partilerin iktidar olma ve kitleselleşme gerçekliği yok. Türkiye'nin değiştirilmesi ve dönüştürülmesi gereken köklü sorunları var. Bu sorunları ancak sol çözebilir. EDP'niye kuruldu dediniz? Önce EDP'nin solunda ve sağında siyaset yapan sosyalist soldan sosyaldemokrat partilere kadar bir dizi parti var. EDP'nin solunda siyaset yapan partiler, işlevsiz, haktan kopuk marjinal parti olmaktan kurtulamadılar. Ezilenlerin, mağdurların, emekçilerin, aydınların, Kürtlerin, Alevilerin ve çeşitli toplum katmanlarının desteklerini alamadılar.

EDP'nin sağına düşen CHP ve DSP gibi sol görünümlü ama asla sol olmayan partiler de var. Bu partiler sol değerlerden beslendiklerini iddia ediyorlar ama, bu partilerde sola ilişkin hiçbir şey göremezsiniz. Bu iki partinin parti içi demokrasi ve sola dair tutumlarına bakın, Türkiye'nin sorunlarına yaklaşımlarına bakın, ulusalı, milliyetçi, şöven, tıpkı sağ partilerin ikizleri gibi bir parti işleyişini göreceksiniz. Yine bu partiler halkın temel sorunlarından uzaklaşmış, gümbürlik siyaset yapan pragmatik partiler olduğunu göreceksiniz. Her girdikleri seçimde %15 ile %20 arasında bir oyla siyaset yapıyorlar. Bunların iktidar olma iddiaları da yoktur zaten. EDP böyle bir siyasi atmosferde ortaya çıktı. Bu tablo karşısında yeni bir sol, yeni bir sosyaldemokrasi seçeneği ortaya çıkardı. Ülke sorunlarına duyarlı, demokrasiyi içselleştirmiş, dünyadaki ve Türkiye'deki değişimi anlayan, bir anlayışla yola çıktık. EDP' bir ihtiyaçtan doğmuştur. EDP' Türkiye'de demokrasiyi ve sosyal hayatı yeniden insanileştirmek için, solun iktidarının kurmak için kurulmuştur. Eşitlik ve Demokrasi yolundaki yürüyüşümüz solu iktidara taşıyana kadar devam edecek.

» EDP'nin içerisinde kimler var?

EDP bir yıllık bir tartışma sürecinden sonra partilemiştir. EDP'nin içerisinde, Yeni Sol, Özgürlükçü Sol (ÖDP'den ayrılan gruplar) Sosyalistler, SHP'de siyaset yapan, Sosyaldemokratlar, CHP'de milletvekilliği yapmış siyasetçiler, Alevi Bektaşî Federasyonu ve Pirsultan Derneklerinin içerisinde çıkmış Nasıl Bir Türkiye istiyoruz girişimi, biraraya gelerek 13 Mart'ta EDP'yi kurduk. EDP siyasi parti olarak yapılacak ilk seçimlere girecek 19 partiden bir tanesidir.

» CHP tabanında, "solda kurulan her parti CHP'nin oyunu bölüyor" hissiyatı var? EDP'ye de böyle eleştiriler geliyor halilye. Siz CHP'nin oyunu bölüyormusunuz?

CHP ile EDP'yi ilişkilendirmenin doğru olmadığı kanatindeyim. CHP'nin düşünce yapısıyla, ideolojisiyle, parti yönetimi anlayışıyla EDP'nin herhangi

bir benzerliği yoktur. CHP'lilerin bu söylemleri haklı bir söylem değildir. EDP gerçekten bir sol partidir. Bir partiyi bölmek için aynı dokudan olmak lazım. İyi incelendiğinde görülecektir ki, dünya görüşü, parti yapılanması, Türkiye'nin sorunlarına bakışı, parti kadrolarının siyaset yapma biçimi, parti programı, parti tüzüğü gibi pek çok konuda EDP ile CHP birbirlerine benzemeyen partilerdir. Bu iki partiye oy veren tabana geline; CHP'yi korkutan şeyin esası buradadır. Halk, sol ve sosyaldemokrat parti olmanın gereğini yerine getiren partilere meylediyor. CHP'de oy aldığı tabanı kaybetmemek için sol ve sosyaldemokrat görüntüsünü vurguluyor. Tabanı kaybetmemek için oyları bölmeyin yaygarası yapıyorlar. Sol olmanın gereğini layıkıyla yerine getireseler sorun olmayacak. CHP iktidar olmak istemeyen, halkın ve seçmenlerinin sorunlarını çözmek istemeyen bir partidir. Her girdiği seçimde yenilerek, iktidar olmak istemediğini kanıtlamış bir partidir. Baykal'ın 18 yıldır başında olduğu CHP bırakın iktidar olmayı, iktidara yürümeyi bile söyleyecek cesarette bir parti değildir.

Dolayısıyla, bugünkü CHP ile 1980 öncesinin CHP'si aynı değildir. Siyaseti az çok bilenler bunu rahatlıkla görebilirler. Bugünkü CHP kadroları bunu iyi biliyor ama bunu açıklamaktan imtina ediyorlar. AKP iktidarı CHP'nin muhalefeti sayesinde serpilirdi gelişt, güçlendi iktidarı ele geçirdi. Tayyip Erdoğan, Baykal'a ne diyor; Senin gibi anamuhalefet partisine can kurban. Bu laf bile CHP'nin nasıl bir parti olduğunun işaretidir. CHP iktidar olmak istemeyen bir partidir. Bunun gereğini de açıkça gösteriyor. EDP ise iktidar seçeneği olmak için kuruldu. Onun için bizi CHP ile mukayese etmeyin, biz yolumuza yürüyoruz, CHP ile hiçbir benzerliğimiz de sorunumuz da yoktur.

» Sorun nerede peki?

2007 yılında yapılan seçimlerde DSP ve SHP seçimlere girmede. CHP solda tek parti olarak seçimlere girdi; ama oylarda %20'nin üzerine çıkmadı. Görüyorsunuz durum ortada. Oyları bölmeyin, AKP karşısında bir partide birleşim filan söylentileri CHP'yi büyütme yetmiyor. Bugün AKP iktidarı CHP'nin kötü muhalefeti neticesinde güçlenmiştir. Bunu unutmamak gerekir. CHP iktidar olmak için değil muhalefette kalmak için siyaset yapıyor. Bunda da çok başarılı. 18 yıldır iktidara gelemeyen bir partidir CHP.

» Anayasa değişikliği tartışmalarını nasıl yorumluyorsunuz?

Gerek 1960 anayasası, gerek 12 Eylül anayasası birer darbe anayasalarıdır. Bizim bakış açımız şudur. Toplumun genelinin kendisini özgürce ifade ettiği, katıldığı bir demokratik anayasa hazırlanmasıdır. Bu anayasa değişikliği meselesine gelince, hem iktidar hem de muhalefet bu konuda beklenen yaklaşımı göstermemiştir. AKP iktidarının getirdiği değişikliğe toptancı bir yaklaşımla karşı koymayı ve AKP'nin anayasa değişikliği konusunda samimiyetine de inanmıyorum. Anadilde eğitim, din derslerinin zorunlu olmaktan çıkarılması, siyasi partiler yasası, seçim yasası, seçim barajı meselesi gibi pek çok konuda meclisteki partiler halkın beklentilerine cevap vermek yerine kendilerinin ve iktidarlarının süreklileştirilmesi için işine gelen maddeleri öne çıkarmışlardır. Bunun yanında bir iki anayasa maddesi değişikliğinin doğru olduğunu söylemek mümkün. Darbecilere yargı yolu açan madde gibi mesela.

» Türkiye'nin en acil çözüm bekleyen sorunları nelerdir?

Açlığını, yoksulluğun, işsizliğin ve güvencesizliğin en acil sorun olduğunu düşünüyorum. Bunun yanında Türkiye'nin uzun yıllar kronikleşmiş sorunları var. Eğitim ve sağlık başta olmak üzere herşeyin piyasalaştığı bir süreçten geçiyoruz. Türkiye uzun yıllar askeri darbelerle beraber sağ ve liberel politikalarla yönetildi. Çağdaş dünyanın normları Türkiye'de hiçbir zaman öne çıkmadı. Ne çalışma hayatında, ne kamusal alanda, ne de sokakta halk her zaman istismar edildi. SHP-DYP Koalisyonunda Tansu Çiller Başbakan, ben de Çalışma Bakanı'ydim. İşçilerin toplusözleşme görüşmesi vardı. Çiller işçilere sıfır zam önerdi. Ben bunu kabul etmedim. Bakanlar Kurulu kararına imza atmayan tek bakan bendim. Çiller, buna çok kızdı. Bana Avrupa'ya çıkmayı teklif etti. Eğer Avrupa'ya çıkarsam, benim yerime toplusözleşme görüşmelerini sıfır zam olarak imzalayacaktı. Diyeceğim şudur? Türkiye uzun yıllar her konuda normalleşmedi. Üsten aşağı sermayenin ve otoriter yönetimlerin dayatmalarıyla yönetildi. Türkiye'nin dokusu değiştirildi.

» Kürt sorununu nasıl çözeceksiniz? İlkincisi de EDP kurulurken sanki bir Alevi partisi gibi duyuruldu. Ne dersiniz bu iki konuda?

Kürt sorunu bu ülkenin kanayan yarası. EDP'nin programını okuduğunuz zaman göreceksiniz, bizim iktidarımızda Kürt Sorunu diye bir konu olmayacaktır. Kürt Sorununun önemini kavrayan bir siyasi partiyiz. 30 yıldır ülkemizin kaynakları

silahlanmaya ve Kürt Sorununu şiddetle çözmeye dayalı politikalarla harcanıyor. 4 yüz milyar dolar civarında bir para harcandı Kürt Sorununu şiddet yoluyla çözmek için. Bunun yanında 40 bin insanımızı kaybettik. Tarım ve hayvancılık bitti bölgede. Bugün et ithal etmeyi konuşuyoruz. Eğer Kürt Sorunu çözülmüş olsaydı, Tarım ve hayvancılık alanında bu kadar sıkıntılı bir alana hapsolmayacaktık. Binlerce köy boşaltıldı. Bu köylerin nüfusu şehirlere göçtü perişan oldu. Peki ne oldu? Kürt Sorunu çözüldümü? Bu ülke de sadece Kürtler yok elbette. Lazlar, Çerkezler, Aleviler, Ermeniler, Boşnaklar, Yezidiler, Süryaniler, Araplar var. Son seksen yıldır tek tip insan yaratmak için bu kimlikler hızla asimilasyona tabi tutuldu. Farklılıklarımız tehlike gibi algılanarak Türk kimliği herkese dayatıldı. Böyle bir çözüm yolu olmaz. Bu yol Türkiye'yi daha sıkıntılı ve çekilmez kılar. EDP hertürlü kültürel kimliği tehlike olarak gören bir parti değildir. EDP kültürel farklılıklarımızı birer zenginlik olarak tanımlar. Kürt sorunu da diğer sorunlar gibi barışçı ve demokratik yollardan çözülməsi gerekir. Fıratın doğusuyla batısını biraraya getireceğiz.

ikinci sorunuza gelim; EDP için Alevi Partisi tanımlaması haksız ve yersiz bir tanımlamadır. EDP Alevilerin, Sunnilerin, Kürtlerin, Lazların, Ermenilerin, Müslümanların, Gayrimüslümlerin yani kısacası EDP Türkiye'de yaşayan herkesin partisidir. Bu yakıştırmayı bize yapanların amaçlarını biliyoruz. Bu söylentileri yayanlar, Alevi olmayanları partimeze karşı uzak tutmak için bu yakıştırmayı yapıyorlar. EDP'nin başkanı alevi diye bu yakıştırmayı yapıyorlarsa Türkiye'de 62 parti var bunların genel başkanları da sunni kökenli, bu partilere sunni partisini demek gerekir. EDP dinsel inançsal bir parti değildir. Biz Türkiye'nin partisiyiz. Solun, sosyalistlerin, sosyaldemokratların, emekçilerin, işçilerin, aydınların demokratların partisiiyiz.

» Şöyle bir kanaat var. Türkiye'nin %70'i sağ, %30'u da sol dur. Siz bu görüşe katılıyormusunuz?

Hayır ben bu görüşe katılmıyorum. Böyle bir varsayım doğru değildir. Geçmişte böyle bir tanımlama olsa bile bugün durum farklıdır. Dünya değişiyor, Türkiye değişiyor, sol ve sağ tanımlamaları değişiyor. Bu değişime paralel seçmen profili de değişiyor. Biz kendimizi böyle bir rakamsallığa hapsetmiyoruz. EDP kendisini bu düzenden her türlü mağdur olmuşların partisidir. Bu düzenden kimler mağdur oluyorsa onların partisi EDP değildir. Bizim oranımız budur. Bir kere Türkiye'de gerçek anlamda bir sol parti rahatlıkla bir çalışma, faaliyet yapma özgürlüğüne kavuşmamıştır. Solcular her zaman kısıtlanmış, bastırılmış hedef haline getirilmiştir. Solun gerçek anlamda bir gücü böylelikle ortaya çıkaramamıştır. Eğer Türkiye'de nüfusun büyük çoğunluğu emeğiyle geçiniyorsa, Nüfusun büyük çoğunluğu yoksulluk ve güvencesizlik içerisindeyse bu insanlar da kendilerini islamcı ve sağcı partilerde ifade ediyorlarsa, bunun nedeni orada gerçek anlamda bir sol partinin yokluğudur. Geçmişte Ecevit CHP ile birlikte %42 civarında oy aldı. Ecevitin solculuğundan ne olur. Demek ki sol politikalar gerçek anlamda uygulanırsa Türkiye'de % 70 sol oy var. Bunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

ZAFER KUYUMCUSU

HİZMETİNİZDEYİZ.

Zafer Mahallesi Bergama Sokak N0: 2
Yenibosna - İSTANBUL
Tel.: 0212 503 97 42 - Gsm: 0535 326 60 28

ametist

• EPILASYON • CİLT BAKIMI • SOLARIUM

Melike Fahn
Uzman Estetisyen

Merkez Mah. Marmara Cad. Şamlı Sok. No: 25/2 Avcılar / İSTANBUL
Tel: (0212) 695 58 00
e-mail: ametistepilasyon@hotmail.com

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

*Güneş'li Kambır Dayı

Yetmişli yıllarda ,yaşadığımız coğrafyanın tek ulaşım aracı trendi.Dolayısıyla demiryolları bölgenin en önemli geçim kaynağı idi. Çetinkaya ile Divriği arasında Avşar ,Güneş ,Göcentaşı , Cürek ve Demirdağı istasyonları vardı. Bu istasyonların her biri ticari ve toplumsal ilişkiler anlamında farklılıklar gösteriyordu. Yolcu trenlerinin geçtiği saatlerde bu istasyonlar da heyecan ,telaş ,farklı duygular kısaca yoğun ilişkiler yaşıyordu. Her istasyon bir ticaret merkezini andırırdı.

1977 yılında Divriği-Çetinkaya arasının demiryolu yenileme çalışması vardı. Üniversite sonuçlarını bekliyordum.Demiryoluna işçi alınacağını öğrenmiştim. Proje merkezi o günlerde Avşar istasyonu'ndaydı. Çalışma başvurusu yapmak üzere Avşar'a yola çıktığımda korkunç bir yağmur yağmaya başlamıştı. Karakuzulu ile Güneş arasında eski Ermeni yerleşim alanı olan ve Gavyürören olarak isimlendirilen yere geldiğimde artık yürüyemez duruma gelmiştim.Korkunç denebilecek düzeyde bir yağmur yağıyordu. Hıdırlık tamamen dumana boğulmuş şiddetli gök gürültüleri altında,doğa da açıkta benden başka canlı kalmamıştı. Her can sığınacak bir yer bulmuş ,demiryolunda yürüdüğümünden dolayı sığınacak yeri bir ben bulamıyordum. Kendimi tunele zor atmışım.Birden Tunel de yalnız olmadığımı fark ettim.İrkilmiş ve korkmuşum.Gözüm karanlığa alışır alışmaz karşımda yakasında madalyalar olan birisinin bana baktığını fark ettim. Bir zaman sonra madalyaların normal olmadığını anladıktan sonra daha da endişelenmişim.Yağmürün şiddetini unuttuğum.Karşımdaki yaşlı, gazoz kapaklarından ve tenekelerden yapılmış madalyaları ile gözünü benden ayırmıyordu.

Tüm cesaretimi toplayarak kaçmaya karar verdim.Çok yorulmuş ve ıslanmadık yerim kalmamıştım.Ağaçlara sığınılmaması gerektiğini bildiğimden açık alanlardan yürüyerek Güneş İstasyonuna ulaşmışım. Yağmur kesmişti.Çevre köylerden gelen katır ve eşeklerin dalaşmasından başka hiçbir hareket yoktu. İnsanlar yağmur dolay yeni , yeni ortalığa çıktıkları her hallerinden belli oluyordu.

Güneş istasyonunda günümüz ticaret merkezlerine benzer bir durum söz konusu idi. İnsanların ihtiyaç duyduğu hemen her şey mevcuttu.

Fırınlar ,dükkanlar ,berber, terziler , imalathaneler,oteller...vs.

Güneş istasyonunda bu kadar yoğun toplumsal ilişkiler içinde hiç unutamayacağım kişi Kambur Süleyman'dır. İlk bakıldığında yılların yorgunluğunu,geçmişin izlerini yüzünden okumak mümkündü.

İmalathanesinde sürekli çalışan zanaatçı ,usta..çok yetenekli bir insan olduğu söylenirdi.Gazyacağı almaya gittiğimde onun dükkânını tercih ederdim.

Hatırladığım kadarıyla uzun ince yarı aydınlık bir dükkânı vardı.Dükkana girildiğinde kalay kokusu ,körük sesi ve çekiç sesleri birbirine karışırdı.Kambur'un mesai saatlerinde sohbet ettiğine kimsenin şahit olmadığını da duymuştum. Ancak çok ince ve bilge kişiliğe sahip bu insanın yufka yürekli olduğu da herkes tarafından bilinirdi. Yağmurun kesmesi sonucu yaz güneşi , etraftaki çiçeklerin tekrardan koku vermesine olanak sağlamıştı. Yoluma devam etmek zorundaydım.

Güneş ten aldığım güç ile tekrar yola koyuldum.

Çaltı vadisi boyunca yürüyordum. Ütopyalarımı uğraşıyordum.Sınıf mücadeleleri, Çin devrimi , Arnavutluk Emek Partisi,Dörtlü Çete...kafam karışıkça daha fazla yol aldığımı fark ediyordum. Sonunda Avşar İstasyonuna ulaşmışım.İş talebimi O zaman Kısım Şefi olan Kamer Çavuş'a ilettim.Kamer Çavuş Dersim'li iri yarı sert görünümlü bir insandı.Uzun uzun soru ve sohbetten sonra işe alındığımı söyledi.

-Hemen yarın Göcentaşı'nda başlayacaksın .dedi. Çok sevinmiştim.Tüm korkum ,yorgunluğum yok olmuştu. Demir yolunda 91 gün çalıştım.Hayatımın en güzel günlerinde çok şey öğrendim.

Benim için bulunmaz bir deneyimdi.İşçiler arasında her etnik ve inançtan insan vardı.Hepsi de emeğini ortaya koyuyorlardı.Onlar emekçi idi.Yoksul idiler.Onları bir diğerinin etnik yada inanç durumları ilgilendirmiyordu. Emeğin değerini , üretim sürecini,işçi sınıfını ...bu süreçte yaşayarak öğrendim.

Bu yüzden sınıf mücadelesinin önüne hiçbir öncelik koymıyorum.

***Divriği'nin Köylerinde Kambur adını genellikle Kambır olarak telaffuz ederler.**

Sazla, sözle muhabbetle büyüdüm

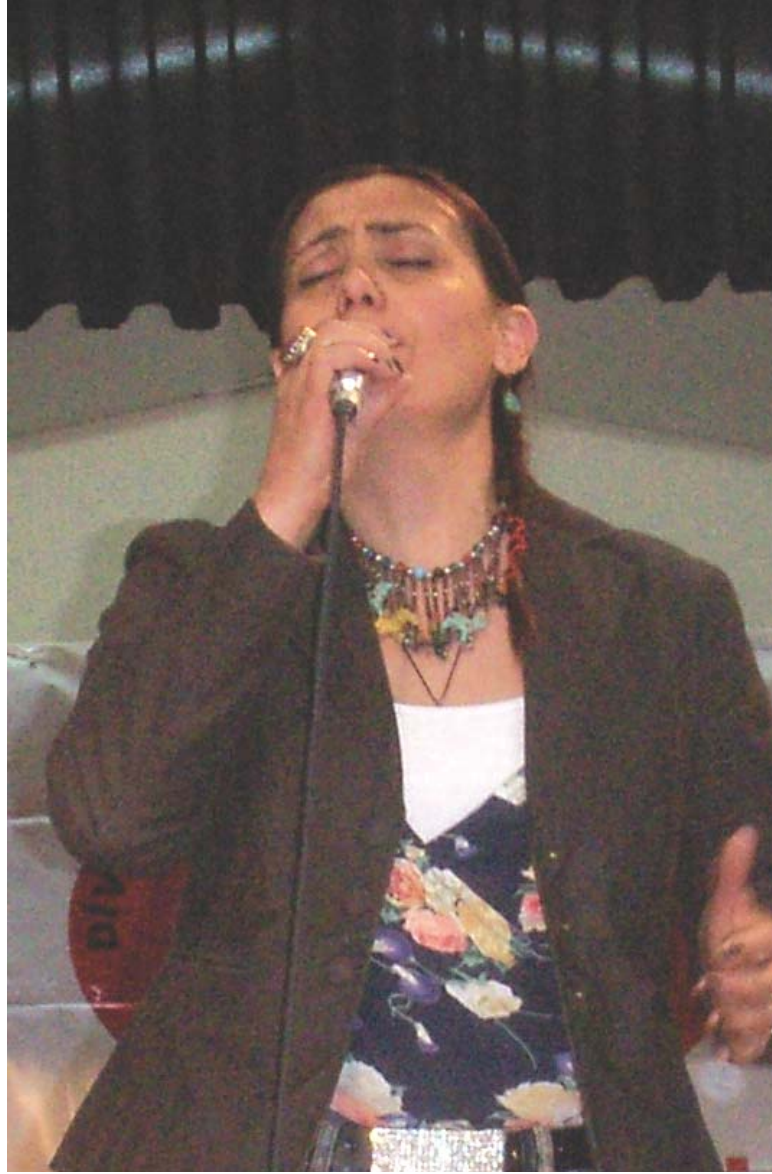
Zeynep Karababa Divriği'nin Çamşılı Bölgesinden. Halk Ozanı Mehmet Ali Karababa'nın kızı. Zeynep Karababa'yı Ali Galip'in kaleminden tanıyacağız. Zeynep Karababa'yı yakından tanıyan Ali Galip onun sanatını ve hayatını kendince yazdı. Şimdi işi okumalar diyelim.

Dünyanın en eski yerleşim yerlerinden birisi olan Anadolu, kültürel bakımdan hak ettiği mozaik olma konumunu bir avuç sanatçı aracılığıyla korumaya, yaşatmaya, sürdürmeye çalışıyor. İç içe geçmiş halklar, kültürel doğalarına müdahale edilmeksizin bir arada yaşama isteklerini 'eşit yurttaşlık hak' talepleriyle gündemde tutmaya çalışıyorlar. Örneğin Aleviler, hak arayışındaki kararlılıklarını demokratik yollarla sürdüren önemli kesimlerden birisi. Bu siyasi bir boyut taşıyor ve aynı derecede olgun, samimi bir muhatapla çözümünü bekliyor. Toplumsal ve siyasi meşruiyeti olan bu hak arayışı, daha fazla ertelenmeksizin sorumluluk taşıyan siyasi erk sahipleriyle çözümlenmek durumundadır.

Bu söyleşide, Anadolu'nun kültür motiflerinden birisi olan, gerek doğa karşısında gerekse her düzeydeki toplumsal ilişkiler içerisinde sürdürülen yaşam becerisi ve coşkusunu ifade eden türküler ve türkülerin geldiği günümüzdeki durumunu Zeynep Karababa'nın dünyasına konuk olup ele alacağız. temel konulardan bazıları şunlardır: *Türkü, "Alevi" türkülerini nedir? Türkülerin taşıyıcısı ve ana kaynağı diye bilinen ozan/aşık kimdir? Zeynep Karababa bu kaynağın, geleneğin neresindedir?*

Türkü denildiğinde Anadolu'nun her bölgesinin ayrı birer coşkun ırmak olduğunu söylemek mümkündür. Sivas'ın Divriği ilçesi de, özellikle Çamşılı'yı yetiştirdiği sayısız ozanı ve kendine has ağızıyla bu özellikleri fazlasıyla taşıyor. Zeynep Karababa'da dünya çapında tanınan ozanımız Feyzullah Çınar başta olmak üzere Mehmet Ali Karababa gibi birçok ismin yetiştiği bir aileye mensup birisidir. Zeynep Karababa iki albüme imza atmıştır. Yaz Bahar (ADA, 2000), Gül Yüzlüm (Kalan, 2008). İlk albümünde yetiştiği ortamı şöyle ifade eder:

"Çocukluğum sazın, sözün, deyişlerin, duazımağların (alevi geleneğinde on iki imamın adına yakılan türküler) okunduğu, aşıklık geleneğinin canlı bir biçimde yaşandığı Sivas'ın Divriği ilçesine bağlı Çamşılı yöresinde geçti. Çamşılı'yı, Anadolu halk kültürüne zengin katkılar sunmuş, gerek radyo repertuvarına gerekse sözlü Alevi kültürüne ürünler vermiş halk ozanlarıyla tanınan bir yöredir. Türkü geleneğimizde Çamşılı ağızı denilen özel bir söyleyiş tarzına sahiptir. Çocukluğum, babam Mehmet Ali Karababa'dan ve akrabamız olan Feyzullah Çınar'dan etkilenecek, onları dinleyerek geçti. Bu benim için ilk müzik okulu anlamını taşıyordu. Babam aynı zamanda bir Alevi dedesi olduğu için evimizde yapılan cem ve diğer dini ayinlerde birçok halk ozanını tanıma ve onlardan duazımağlar, gülbenkler dinleme imkânı buldum. Eğer deyim yerindeyse ilk sahne tecrübesini de o dönemde edindim. Sesimi ilk defa babamın sazının tınısıyla birleşince duydum. Kendiside bir söz ustası olan, keman ve bağlama çalan dedemin yetiştirdiği babam, orta telde bağlama çalan usta bir ozandı. Sözü, sazı tanımaya başladıktan sonra Çamşılı bölgesindeki diğer önemli halk aşıklarına ilgi duydum, birçoğunu ziyaret edip tanımaya çalıştım. Namlardan Aşık Ali Metin, Ozan Rehberi, Mahmut Erdal ve nicelerini saygıyla andığım ozanlardır. Ayrıca bölgemizin 'isimsiz' halk ozanlarından Şirzade Dede ve Sefil Selimi de tanıma imkânı bulduğum büyük söz ustalarıdır. Muhlis Akarsu, Ali Kızıltuğ, Hasan Erdoğan gibi Divriği'deki nice ozanlardan da elbette ki etkilendim." Zeynep Karababa özellikle babasından hem sanatsal hem de insani açıdan çok etkilendiğini her muhabbetimizde dile getirir. "Alevi" türkülerinin yaşam biçimi olduğunu babasından yola çıkarak şu şekilde ifade eder: "Şunu babamdan ve diğer ozanlardan , aşıklardan iyi öğrendim ki: Halk ozanının , aşığının zenginliği daima yüreğinin büyüklüğünden kaynaklanır ve oluşur. Halk ozanı , aşığı içindeki ateşte yanar. Halk ozanı , aşığı Alevi-Bektaşî geleneğinin belleğidir ve taşıyıcısıdır. Halk ozan için türkü söylemek sırf teknik bir olgu değildir; türküler bir yaşam biçimidir. Size çok özel bir örnek vermek istiyorum. Babam, Mehmet Ali Karababa 2 Temmuz 1993 tarihinde Sivas katliamında kaybettığımız kız kardeşim ve yeğenlerimizin yanı sıra diğer sanatçı ve ozan dostlarından sonra kalp krizi geçirdi ve bir dönem felç oldu. Etrafındaki insanları çoğu zaman tanıyamıyordu; isimlerini hatırlamıyordu.

Babam, kardeşimizin Sivas'da acı ölümünden sonra bir şeyi hiç, ama hiç bir zaman unutmamıştı: bağlamasını ve türkülerini. Hiç bir şey hatırlamazken bağlamasını işaret ederdi. Sazını eline alır orta telden yankı ezgiler çalardı. Bu hep aklımda. Demek ki insanın "kalbi parçalansa" ve insan her şeyi unutsa bile, türkülerini ve saz çalmayı unutamıyormuş. Çünkü artık saz çalıp türkü söylemek kendisiyle, yüreğiyle bütünleşmiş. Halk ozanlığını, aşıklığını bu sanatı üniversitelerde öğrenmek mümkün olmuyor. Ozanın, aşığın gözü tok, yüreği bir deryadır. Halk ozanı muhabbet insanıdır, sosyalidir, politiktir. Kendisi halka, dertliye, sevdalya, ezilene, kederli olana yüreğiyle kulak verir ve iştiklerini, gördüklerini, hissettiklerini can-ı yürekten dillendirir. Bundan dolayı saz bazen ağlar bazen güler; tel bazen dertli öter bazen şefkatli. Anadolu ozanlarının, aşıklarının maddi zenginliği zaten yoktur ve olmamıştır. Onca seneler ancak ozanların, aşıkların yüreğinin zenginliğine sığınarak bir sanatçı olarak ayakta kalabildim. En büyük anlayışı ve desteği yine onlardan, onların ezgilerinde deyişlerinde, nefeslerinde gördüm. Türküler beni Nazım Hikmet'in söylediği gibi ayakta tuttu, bana nefes verdi ve benim yaşamdaki etik duruşumu sağlayıp haklı çıkardı."

Bu yaşam dolu sözler insanı çok düşündürüyor. "Aklını yitiren" insan yaşama nasıl bağlı olur acaba? Demek ki insan "aklını yitirse" bile "gönlünü" yitirmeyebilir. Aklı mutlakçı şekilde yüceltip "Tanrı" konumuna getirenler anlatılanları iyi yorumlamalı: Aklın ötesinde başka bir şey varmış. Buna "Gönül" diyebiliriz: Gönül bazen hüznünlü bazen şefkatli, bazen barışık bazen küskün, yaralı, bazen deli bazen akıllı olduğunu hepimiz iyi biliriz. Her şeyi yitirdikten sonra bizi yaşamda tutan yine "Gönül" olabiliyormuş Mehmet Ali Karababa örneğinde olduğu gibi. Başka önemli soru ise anılan halk ozanların, aşıkların acaba yaşayıp yaşamamalarıdır. Zeynep Karababa bu soruyu şu şekilde yanıtlıyor: "Ozanlar, aşıklar gönlümüzdedir hep. Onlar ezgidir, nefestir, semahıtır, turnadır, dağdır, güneştir, ışıktır, ateştir... ve candır. Onlar ölmezler ki. Hatayı'nın söylediği gibi: "Adem ölürse kan olmaz. Nefes ölürse kan olur." Ozanlar, aşıklar gönlümüzde yaşıyor. Biten başka bir şey var: Halk ozanlık, aşıklık geleneği artık yavaş yavaş bitiyor gibi görünüyor. Bununla birlikte

usta-çırak ilişkisi. Çabuk ve acımasız tüketime dayanan kent koşullarında artık yukarıda anılan Anadolu ozanları, aşıkları yetişmiyor. Kent koşullarında Alevilik ve Aleviler kendilerini yenilemedikleri ve okumadıkları müddetçe bu değişmeyecektir. Kent koşullarında 'kent ozanları' yetişecek mi, acaba diye kendime bazen soruyorum. Bilmiyorum. Zaman gösterecek bunu." neye dayanıyorsunuz? Yoksa biraz "ölü" tarihe, geçmişe mi sığınıyorsunuz? diye sorduğumda Zeynep Karababa Alevilikle ilgili çok ilginç, tartışılacak yeni bir kavram ortaya atıyor: *"Alevi arabeski". "Alevi arabeski" nedir? Böyle bir şey olur mu?* Karababa'ya kulak verelim:

"Postmodern zihniyeti toplumu, halkı, toplumsallığı değil de tüketimi ve salt bireyselliği ön plana çıkarır. Buna göre her şey mümkün. Genel sınırlar ve ilkeler yok. Artık postmodern "alevi arabeski" üretiliyor - bütün derinlikten, edebiyattan, ağırbaşlılıktan, sosyal-siyasi duyarlılıktan yoksun bir şekilde. 'Alevi arabesçileri' türkülerin hangi koşullarda oluştuğunu, ne amaçla, kimler tarafından üretildiğini düşünmez, araştırmazlar; türkülerin postmodern anlayışa ne kadar ters düştüğünü ve aydınlanmadan yana olduğunu bilmezler. Bunlar, size isim veremeyeceğim, alevi müziğini kullanıp, pek anlamsız şiirleri türkü kılığına, formatına sokup ya salt kaderci aşkı bizlere anlatmakta ve böylece yüreğimizi "tüketmekte", daha doğrusu "bulandırmakta" ya da bizleri sırf eğlendirmekte. En üzücü durum ise, günümüzde artık türkünü ve genel olarak sanatın toplumsal bir eylemin vazgeçilmez ögesi olduğunu unutmaktayız. Benim etkilendiğim ve sığındığım kocaman, güzel

bir gelenektir, ölü bir kültür değil, sönmüş bir ateş değil. Bu güzel, zengin geleneği, kültürü, ozanları, aşıkları ve yaşamı bilmeden türkü üretilmez ve söylenmez. Pir Sultan'ı, Karacaoğlu'nı, Hatai'yi bilmeden türkü üretilir mi hiç? Bu nasıl olacak! Diğer bir yandan yaşama ve muhabbete de elbette katılmak gerekiyor. Gündemi çok iyi takip etmek gerekiyor. Kitap okumak da çok önemli. Çığın getirmiş olduğu daha birçok imkân var. Alevilik yaşanarak öğreniliyorsa, Anadolu türkülerini ve Aleviliği de yaşayarak öğrenebiliriz ancak. Özellikle günümüzde bu "misyon" çok önemlidir. Karanlığa karşı ışık tutmak için türkü söylemek lazım, aydın olmak için türkü söylemek lazım; asimilasyona karşı çıkmak için türkü söylemek lazım. Hiç olmazsa türkülerini dinlemeliyiz. Çoğu insan Aleviliği anlatırken aslında kendi geldikleri durumu anlatıyorlar: Asimile olmuşlar fark etmeden ve uyanıp kendine gelmek, kendi özüne dönmek istemiyorlar. Artık türkülerle kulak verip geldiğimiz durumu anlamamız lazım." Derman ve "özümüz" türkülerdeymiş demek ki. Zeynep Karababa'nın dünyasını böyle bir anlayış, "edebi ve erkani", "etiği ve estetiği" yaşamda ve sanatta kucaklayan bir yürek belirliyor. Şu günlerde bir proje albümü üzerinde böyle bir yürekle çalışıyor. Kafasında, hayır gönlünde hep bu albümün olduğunu biliyorum. *Bu projesini kendisi şu şekilde anlatıyor:* "Yoğun şekilde Çamşılı'ı albümüne çalışıyorum. Çamşılı denilince elbette Divriği insanın aklına gelir ve gelmelidir. Bunu o güzel ozanlar , aşıklar diyarına ve Divriği'ye borçluyum. Çamşılı'yı kültürünün Divriği kültürüne katkısı çok büyüktür. Divriği kültürü'nün önemli kaynaklarından bir tanesini Çamşılı oluşturur. Böyle bir çalışma Divriği kültürünü de tanıtmış olacaktır. Bildiğiniz gibi Alvar Deyişleri, Arguvan Deyişleri piyasada mevcut. Ancak Sivas'ın Divriği ilçesinin bu şirin yöresinin; Çamşılı'yı deyişlerini ve ağızını dinleyicilere tanıtan bir albüm yok. Bu albümde bu eksikliği gidermek istiyorum. Aynı zamanda yukarıda söylediğim gibi postmodern "alevi arabeskine" iyi bir yanıt vermek istiyorum. Artık turnaların daha fazla arabeskleşmesine, yozlaşmasına izin vermemek lazım." Kolay gelsin sevgili Zeynep, yolun açık olsun...

A. Galip

Adana: 0322
Ankara: 0312
Konya: 0332
Bursa: 0224
İstanbul1: 0212
İstanbul2: 0216
İzmir: 0232

444 0 410
Güvenilir Ortağınız

Divriğililer gazetelerine sahip çıktılar

Divriği Gazetesi'nin Ankara'da düzenlediği 3. Dostluk ve Dayanışma Yemeğine yüzlerce kişi katıldı. Sunuculuğunu Cafer Çelik'in yaptığı geceye CHP'den, EDP'den, Divriği Kültür Derneği'nden, Divriği Kültür Vakfı'ndan, ABF'den, PSAKD'dan ve Divriği'ye bağlı Köy derneklerinden çok sayıda katılan oldu.

Divriği Gazetesi Geleneksel Dostluk ve Dayanışma Yemeği 30 Nisan Cuma günü Vedat Dalokay Salonu'nda yapıldı. Geceye Ankara'dan, İstanbul'dan, Divriği'den ve çeşitli illerden yüzlerce kişi katıldı. Gecenin sunuculuğunu ise İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin eski Genel Sekreteri Cafer Çelik yaptı. Gecede Divriği Gazetesi adına gazete yazarlarından Şahin Küçük de bir konuşma yaptı. Divriği Gazetesi'nin düzenlediği, Vedat Dalokay Salonu'nda yapılan gecede Divriğililerin yakından tanıdığı Hikmet Karadeniz, İrfan Dolaş, Cankat Erdoğan, Nuray Zaman, Serdar Şimşek ve Hüsni İyidoğan sahne alarak birbirinden güzel türkülerini katılımcılarla paylaştılar. Gecede Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek ve Ankara Divriği Kültür Vakfı Başkanı Cemal Karahalil birer konuşma yaptılar. Muharrem Höbek ve Cemal Karahalil Divriği Gazetesi'nin önemine ve gerekliliğine vurgu yaparak, Divriğililerin birlik ve beraberliğinin önemini anlattılar. Divriği Gazetesi'nin her geçen gün daha iyi bir gazete olduğunu gördüklerini söyleyen Höbek ve Karahalil geceye katılanları selamladılar. Divriği Gazetesi Geleneksel Dostluk ve Dayanışma Yemeğinde basın sponsoru olarak Yol Tv, Hayat Tv, İmaj Radyo, Radyo Özgür,

Cumhuriyet Gazetesi, Birgün Gazetesi ve Evrensel Gazetesi destek oldular. Yol Tv geceyi başından sonuna kadar çekerek yayımladı. Divriği Gazetesi'nin Geleneksel Dostluk ve Dayanışma Gecesi, saat gecenin bir buçuğuna kadar halaylarla semahlarla devam etti. Geceye CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, CHP Genel Sekreteri Önder Sav, CHP Genel Başkan Yardımcısı Yılmaz Ateş, CHP Grup Başkan Vekili Hakkı Süha Okay, CHP Grup Başkan Vekili Kemal Kılıçdaroğlu, CHP Sivas Eski Milletvekili Mahmut Işık, EDP Genel Başkanı Ziya Halis, BDP İstanbul Milletvekili Ufuk Uras, Divriği ÖDP İlçe Başkanlığı, Divriği

Kültür Derneği Divriği Şubesi, Divriği Hacıbektas Derneği Başkanı Ali Çankaya, Divriği Sulama Birliği Başkanı Güzel Karayılan mesaj yolladılar. EDP Genel Merkezi, Arif Ali Atay, Divriği Konukevi, Yorulmaz Kuyumculuk ve Divriği'den Zeynel Yayla 3. Divriği Gazetesi Geleneksel Dostluk ve Dayanışma Yemeği'ne çelenk yolladılar. 3. Divriği Gazetesi Geleneksel Dostluk ve Dayanışma Yemeği'ne Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek ve yönetim kurulu üyeleri, Ankara Divriği Kültür Vakfı Başkanı Cemal Karahalil ve yönetim kurulu üyeleri, Ataçag Oluşumu Başkanı Arif Ali Atay, EDP

Genel Saymanı Derviş Aslan EDP-MYK üyelerinden Necati Yılmaz, CHP Çankaya İlçe Başkanı Cudi Çalışkan, Pirsultan Abdal Derneği Genel Merkez Yöneticilerinden, Hasan Yağız, Kızılcaören Dernek Başkanı Hülya Bozkurt, Odur Dernek Başkanı Süleyman Özdemir, Bahtiyar Dernek Başkanı Kani Başke, Ürük Dernek Başkanı Yusuf Kış, Olukman Dernek Başkanı Nurullah Ünsal, Mursal Dernek Başkanı Mustafa Kocaoglu, Balova Dernek Başkanı Hasan Toprak, Kürtnarlı Dernek Başkanı Cengiz Çalış, Ödek Dernek Başkanı Hasan Karşigil, Yalınızöğüt Dernek Başkanı Tacim Büyükimdat geceye katılarak destek verdiler.

Divriği Gazetesi'nin 3. Dostluk ve Dayanışma Yemeğinde gazete adına Şahin Küçük'ün gecede yaptığı konuşmanın tam metni

Divriği gazetesi yayın hayatında 4.yılıni tamamladı,Ankara da geleneksel hale gelen 3.dayanışma yemegimize hos geldiniz der iyi bir akşam geçirmenizi dileriz. Yerel bir gazete çıkarmak hem çok keyifli hem de çok meşakatlil bir uğraş Divriği gazetesinin bu günlere gelmesinde,Divriği halkının ve dostlarının büyük emeği vardır. Divriği gazetesine emek ve katkı veren herkese teşekkürlerimi sunarım Bu katkılarını daha uzun senelerce devam edeceğini, vede hergeçen gün üstüne katarak gelişeceğini umuyor ve temenni ediyorum Şu an aylık olarak çıkan gazetemizi ileriki süreçte haftalık hatta günlük olarak çıkartmayı hedeflemiş bulunmakta olup çevreden bu hedefe ulaşabilmemiz için gerekli yardım ve hassasiyeti beklemekteyiz. Divriği ilçemiz yerleşim ve tarihi dokusu olarak çeşitli medeniyetlere başkentlik yapmış, anadolunun en eski yerleşim yerlerinden biridir bunu tarihsel mirasa bakarak rahatlıkla görebiliriz. Ancak,bu kadar köklü bir geçmişe sahip olan Divriği ilçemiz bu günkü konumu

itibari ile olması gereken yerde değildir. Divriği ilçemiz kendi bünyesinde ürettiği madenler ile bir Karabük,bir Karadeniz Ereğlisi bir İskenderun yaratmış olmasına rağmen bu saydığım yerlerin onda biri oranında bile gelişmemiştir. Bunun nedenlerinin iyice araştırılıp analiz edilmesi gerekmektedir. Burada bir çağrı yapmak istiyorum; Bu gelişmemişliği ve geri kalmışlığı bilimsel ve sosyolojik olarak masaya yatırmak için en kısa zamanda divriğimizin sivil toplum örgütleri ve yetkilileri bir araya gelerek bir komisyon oluşturarak çalışmalara başlamalıdır. Bu gün Türkiye genelinde ve dünyada 400-450 bin civarında DIVRİĞİ'li yaşamaktadır. Divriği merkez ve köyleri dahil nüfusu 18 bin civarındadır.bu ne anlama geliyor? divriğinde yaşayan nüfusun yaklaşık 25 katı kadar nüfusu göç vermiştir. Türkiye'mizde Divriği kadar göç veren başka bir yer varmıdır acaba. Bu bağlamda Gurbetteki hemşerilerimizin ,Divriği kültürünün yok olmasını sağlamak amacı ile kurulmuş olan Divriği kültür dernekleri,Divriği vakfı ve köy demeklerine sahip çıkmaları bir

zorunluluktur. Divriği gazetesi olarak üzerimize düşen sorumluluğumuzun bilincindeyiz. Divriği gazetesinin yapmış olduğu haberler dönem dönem ulusal basında yer almaktadır.Bu haberlerden biri de Malatya Hekimhan devlet hastanesinde yaşanan elim olaydır.Bu haberimiz CHP Kahraman Maraş milletvekili Sayın DURDU ÖZPOLAT tarafından meclis gündemine taşınmıştır. Bu duyarlılığından dolayı Vekilimiz Sayın DURDU ÖZPOLAT'a huzurunuzda teşekkür ederim. Türkiye son altmış yıldır sol ve Sosyal demokrat iktidarlardan uzak sağ politikalar ile yönetilmektedir.Sağ iktidarların türkiyeyi getirdiği nokta bugünkü Türkiye dir. Bu gidişattan hızlı bir şekilde kurtulmak için .Sol ve sosyal demokrat unsurların bir iktidar seçeneği olarak yan yana gelmeleri ve iktadara yürümeleri gerekmektedir. Hepimizin özlemi özellikle Divriği halkını özlemi budur.Iktidar olmak için yeni bir anlayış ile eskiyi tekrar etmeden ve eskiye takılmadan DAYANIŞMA VE BİRLİK şiarı ile yan yana yürümek ve tek vucut olmak

gerekmektedir. Aydınlık ve demokratik bir Türkiye için el ele vermenin tam zamanıdır. Yarın emeğin ve dayanışmanın bayramı olan 1 mayısa herkesin güçlü bir şekilde katılması sağlanmalıdır. Konuşmama son verirken Divriği gazetesinin Ankarada düzenlenmiş olan 3.dayanışma yemegine vermiş olduğunuz katkılardan dolayı herkeze teşekkür eder saygılar sunarım

▶ İSMAİL ASIL

Sivillik Her Şeye Yetermi?

78is@windowslive.com

Günlük söylemde sık sık karşımıza çıkan bir 'sivil'söylem vardır.Taa Aristodan beri sosyal bilimlerin en çok tartıştığı bir kavram olan sivilleşme,90 lardan sonrada ülkemizde yükselen bir değer halini aldı.Anlıyacağnız geçen yüzyıllarda devletin tahakkümünü sınırlayan, özellikler monarşi ve aristokrasiye karşı ilerici, dönüştürücü bir misyon üslenen sivillik, farklı boyutlarda da olsa odur budur tartışılır oldu...

Kısaca gündemdeki 'sivillik'in şu anki toplumsal algıdaki karşılığı, askeri olmayan, yani siyasetin askerlerle yada onun vesayeti altında değil tümüyle sivillerce yürütülmesi anlaşılıyor. Peki bir ulus devletin toplumları zor ve baskı aracıyla bir arada tutmaya çalıştığı, farklılıkları törpüleyüp egemen idolojii ekseninde onlnı tektipleştirdiği,dolayısıyla halkların gönüllü birlikteliği ise bir türlü kurulamadığı koşullarda bu 'sivillik'in'dönüştürücülüğü varmıdır.?

Keza yine; demokrasi adı her şeyin yukardan belirlendiği, karar alma süreçlerinde hiçbir zaman toplumsal kesimlere söz hakkı tanınmadığı atmosferde bu 'sivil' siyasetin ne gibi bir ayrıcalığı var? Ve hatta geçtiğimiz yüzyılda tüm dünyada milyonlarca insanın canına mal olan paylaşım savaşlarında, faşizanlaşmış sivil diktatörlerin payı orta yerde dururken... Zaten tüm bu savaşlar sivil siyasetin askerleşmesi, yani siyasetin askerlerce yürütülmesinden başkada bir şey değildir...

Şimdi bizde de sık sık telafuz edilen bu 'sivillik'in'varsa kerametleri, ve bu güne kadar neyi karşıladığına bir bakalım... Birincisi bugüne kadar yaşanan tüm olumsuzluklar da dahil bu mevcut durumdan, en az askerler kadar siviller de birebir sorumludur. İkincisi en demokratik hak arama taleplerinden tutunda, ülkemiz geleceğini kilitleyen Kürt Sorununa kadar bir çok benzer sorun karşısında, askerden daha fazla askerci kesilenlerin sivilliği, kendilerini hiçbir zaman bu tarihsel sorumluluktan kurtarmıyacaklar. Hele birde bu günlerde AKPnin isteğiyle değil ama, yeni sermaye birikiminin küresel gereksinimler çerçevesinde Türkiye'ye dayatmış olduğu 12 Eylül Anayasası'nın kimi maddelerini değiştirme çabası da, bu 'sivillik' ambalajıyla bizlere dayatılıyor olması gündemdeyken...

Dolayısıyla; "Ne güzel... Sivil bir anayasa yapıyoruz" söylemleri olsa olsa ezilenler ve madurların değil ama, kendi gereksinimlerini karşılayacak bir şark kurnazlığıdır. Ve bu söylem aynı zamanda bütün ipleri kendi ellerinde egemen ideolojinin hizmetinde olan yürütmede toplayacak sivil bir diktaya doğru gidişe meşruiyet sağlamayı karşılıyor... Bundan hiç şüphemiz olmasın...

Bir kere her ne pahasına olursa olsun bu baskı ve sömürü düzeninin devamı için, onun kurumsal odalarında kendilerine güvenilir bir yer edinilmesinin adı 'sivillik' olsa ne yazar? Kendileri atanmış değil seçilmiş olsalar, resmi ideolojiyi bir zırh gibi taşıyanlar, toplumsal taleplerin temsili düzeyinde de olsa meclisteki varlıklarına bile tahamül edemiyorlar. Onun için iktidarıyla muhalefetiyle bu suyun başını tutanlar, yüzde on barajını gözleri gibi koruyorlar... Onun için bu 30 yıldır antidemokratik partiler yarasını da değiştirmiyorlar...

Yine bu 'sivil' bayların ve darbeci askerlerin de muradı olan şey, her zaman bu topraklarda mevcut duruma tavır almayan itirazsız şükürcü kul ve tebalay yaratmaktı; yaratılarda... Hem de devasa bütçesiyle Diyanet üzerinden devlet eliyle... Onca itirazlara ve zorunlu dunderslerine karşı kazanılmış onca haklara rağmen... İnancı vicdani olmaktan çıkarp siyasetlerin öznesi haline getirenler, hala devletin tüm olanaklarını bu uğurda seferber ediyorlar...Öyle'ki günlük yaşamımızda adeta referans haline getirilen siyasal islam,ülkemizin gerçek sorunları üzerine hoyratca boca ediliyor.

Dindarlaşmanın giderek prim yaptığını gören, kendine 'sosyal demokratım, laikliğin bekçisiyim' diyen CHP bile, Cüpbeli Ahmet Hocayı arayarak, Pensilvanyadaki Fetullah Gülenle konuşup ikna olarak, çarşaf açılımı, iftar açılımı, derken şimdide kutlu doğum haftası vesilesiyle bu dindarlaşmaya fazlasıyla yedeklendiğini görüyoruz... CHP'iler karşındakilere benzeyerek onları yenebileceklerini düşünmüyorlar... Vah zavallılar vah...

Dolayısıyla en çokta bu güne kadar ne çekiyorsak, 'egemenliğin kayıtsız şartsız millette olduğunu' söyleyip de siyaseti kendi tekellerinde, sermayenin çıkarlarını da herşeyin üstünde gören zevatlardan çekiyoruz. Ta osmanlıdan beri zora dayalı devlet alanını sınırlayan, meşruiyetini halktan alan hiç demokratik bir sivil muhtava olmadı.Tam tersi sivil oluşumlar da dahil tüm siyaset, bürokrasinin hizmetinde devleti güçlendiren bir muhtevadadır. Böylesi bir devlet geleneğinin ayrıcalıklı zümreleri, bizde hiçbir sivil alanıda asla boş bırakmamış. Kurdurmış oldukları sözde sivil toplum örgütlerini bile, her zaman hakim idolojinin tahkimi için devreye sokulmuşlardır.... Onları hedeflenen doğrultuda seferber edilmişlerdir...

Kaldı'ki yıllardır darbeler hukuku üzerinden siyaset yapanlara sormak gerekir... Sizler kendi partilerinizi emir komuta zinciri içerisinde yöneten liderlerinizin adeta kapıkulu vekilleri değilisiniz? Militarizmi alabildiğine içselleştirmiş bir toplumun ırkçı ve milliyetçiliğini, yeri gelip farklılıklara karşı seferber edenler... Tarikat ve cematlerin birey ve yurttaştan yoksun kitleleri, ağızdan çıkabilecek tek bir sözle hoyratca taşınabilecek bir gürüha dönüştüren siz siviller değilisiniz? O 1955'in 6-7 Eylülleri, Sivasları, Maraşları, Çorumları, günümüzdeki linçlerin onlarcasında siz sivillerin hiçmi günahı yok.?

"Ulusal birlik ve beraberlik" adına her türden hak talepleri vahşice ezemek için 12 eylülün bile çıkaramadığı yasaları çıkarana... IMF'siyle, NATO'suyla bu ülkeyi çokuluslu şirketlerin pazarı ve vurucu gücü haline getirip, kapitalizmin acımasız sömürüsü ve onun egemen kıldığı kültürden beslenen siz siviller, nedir askerden farkınız? Demekki bu güne kadarki kötülüklerin kaynağını sadece askeri militarizimde aramak, göz boyamaktan başka bir şey değildir...

Kısaca bizdeki sivillerin 'sivillik'i',sadece kendi egemenliklerinin ihtiyacını karşılamakta. Ve tek başın asla bir demokrasi üretmeye yetmemektedir. Haliyle seçimlik de olsalar, halkların toplumsal eşitlik talepleri ve ezilen emekçiler açısından bu sivil duruşları, bir göz bağından başka bir şey değildir...

Dolayısıyla resmi idolojii her seferinde sürekli yeniden dolaşıma sokmaktan imtina etmeyen siviller, siyasetin de kendiliğinden sivilleşmesini sağladığını zannediyorlar. Zaten bu güne kadar 12 Eylül Yasalarıyla yönetiliyorsa onu bu güne kadar koruyup kollayanların aynı zamanda bu militarizmden medet umanların utancı sayesindendir... Onun için küresel gereksinimler çerçevesinde bizlere mevcut anayasadan birkaç değişiklikle yola çıkanları ve 'sivillik' söylemlerin büyüüne de asla kanmıyacağız...

MUHARREM YAĞBASAN

muharrem.yagbasan@gmail.com

1 Mayıs ve Divriği Kutlamaları

Bildiğiniz gibi 1 Mayıs, işçinin, emeğin birlik ve mücadele bayramı olarak tüm dünyada kutlanıyor. 1977'den bu yana yaşananları teker teker yazmaktansa bir fıkra ile sanırım özünü anlatmış olurum.

Okulların birinde öğretmeni öğrenciyi tahtaya kaldıranak peygamberin Uhut Savaşı'nı anlatmasını ister. Öğrenci bu savaşla ilgili derse hazırlanmamıştır. Düşünür ve şöyle der: "Peygamberimiz o savaşta çok ırezillik çektii."

Öğrencinin dediği gibi 2010 yılına gelene kadar işçi ve emekçiler çok rezillikler çekmiştir. 1976-77-78 yıllarındaki kutlamalarda coşku ve katılım ile muhteşem gösteriler yapılırca, işçi sınıfının örgütlü gücü ile aydınlarla emek ideolojisi birleşip kucaklaşıncaya egemen güçler korktular. 1 Mayıs 1977 kanlı yılından sonra Taksim'de son kez 1978 1 Mayıs'ında kutlandı. Sonrakiler ise hep çileli geçti. Taksim Meydanı tüm gösterilere açık, yalnızca işçinin, emeğin bayramına yasaktı. Yasak devam ederken mücadele güçleri susup oturmadı. Taksim'e çıkmaya diğer alanlarda kutlamalara devam edilirken ölümler, coplar, biber gazları ile yıldırma politikası da devam etti. Başbakanın dediği gibi bu sene lütufla verilmedi. 2010 1 Mayıs'ı yılların üzüntü ve acısını çıkartacak düzeyde görkemliydi. 1977 1 Mayıs'ını görmeyen bilmeyen gençler, yıllardır anlatılan o coşkuyu yaşayabilmeyi hayal etmişler ve neticede Taksim'de yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Kutlamalara katılan ve katılmayan insanlarda, yasaklar olmasa, devleti yönetenler, devlet adına devlete yardımcı oluyorum diyen çete ve kışkırtıcılar ortaya çıkmazsa hiçbir kargaşanın ve olayın yaşanmayacağı kanaati pekişmiş oldu.

Ülkemizde 1 Mayıs genelde illerde kutlandı. İstanbul (Taksim) başta olmak üzere Ankara, İzmir ve işçilerin yoğun olduğu İzmit, Zonguldak gibi illerde kutlandı. Türkiye'de 1 Mayıs'ı kutlayan yegane ilçelerden biri Divriği'dir. Divriği'de Demir-Çelik İşletmeleri'nin 1938 yılından beri faaliyette olması, işçilerin yoğunlukta olması, sendikaların bulunması, 1 Mayıs kutlamalarının öncüsü olması yıllar yılı bu bayram zevkini yaşatmıştır.

1976 ve sonrası yıllarda Divriği'de çok görkemli ve coşkulu 1 Mayıs'lar kutladık. Hafızam beni yanıltmıyorsa 1992 yılı 1 Mayıs'ı gene biraz sıkıntılı geçeceği, izin verilmesinde endişelerin olduğu yıldı. O zaman CHP Sivas milletvekili olan, bugün Eşitlik ve Demokrasi Partisi Genel Başkanı Sn. Ziya Halis de katkıda bulunmak ve yardımcı olmak için gelmişti. Coşkulu bayram kutlandı. Hiçbir olumsuzluk yaşanmadı. Yukarıda bahsettiğim gibi birçok ilin bile kutlama yapmadığı o yıl, Malatya'dan ve Sivas'tan bir grup işçi de 1 Mayıs bayramını Divriği'de kutlamak üzere gelmişti. Gelen arkadaşlarla sohbet esnasında neden kendi illerinde kutlanmadığı sorulduğunda müsaade edilmediğini, Divriği'ye katkı sunmak ve beraber kutlamak için geldiklerini söylediler. Divriği halkı ve işçileri bu cevaptan memnuniyet duymuştu. Divriği, en sıkıntılı zamanlarda emeğin ve işçinin biraraya gelebildiği ilçe olmuştu.

Belirtmek istediğim diğer konu ise Divriği Demir Çelik İşletmeleri'nin yörenize, Türkiye ekonomisine olan büyük katkısıdır. Bunun ötesinde Divriği halkının, işçilerin bilinçlenmesi ve demokratlaşmasına sağladığı katkılar inkar edilemez.

Tarım toplumundan sanayi toplumuna geçilmesi, sanayi kuruluşlarının yoğunluğuna ve niteliklerine bağlıdır. Türkiye'nin hala sanayi toplumuna geçmesi zor gözükmemektedir. Bundan sonra gelecek 1 Mayıs'ların daha coşkulu ve sorunsuz geçmesi dileklerimle.

Divriği Türküleri, sıra türküleri yarışıyor

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 2. ses yarışmaları devam ediyor.

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 2. Divriği Türküleri yarışması yapıldı. Çankaya Belediyesi Yılmaz Güney Sahnesinde yapılan yarışmaya 22 kişi katıldı. Bu isimler şunlar. Soner Ergül, Haydar Akbaba, Emre Şaşmaz, Hüseyin Duman, Cevahir Alaçayır, Bektaş İbiş, Uğur Sarier, Satı Güllü Kılıç, Yılmaz Polat, Hakan Çınar, Hasan Yıldırım, Ersan Macun, Serpil Çınar, Gülüzar Dağdelen, Ceren Erdoğan, Derya Polat, Özge Hakverdi, Berivan

Canpolat, Canan Güneş, İlayda Hülyü Aydoğdu, Tolga Kocaoglu, Hasan Paşa Aslan. Divriği Türküleri yarışmasına katılan amatör olarak türkü söyleyen yarışmacılar heyecanlı anlar yaşadılar. Bir uzun hava, bir de kırık hava kategorilerinde yapılan yarışmada 7 kişi elendi, 15 kişi ise yarı finale çıkmaya hak kazandılar. Yarışmanın sonuculuğunu Divriği Kültür Derneği'nin yönetim kurulu üyesi Özgür Taşkıran yaptı. Sabah saatlerinde başlayan yarışma gün

bitimine kadar sürdü. Yarışmada geçen yıl 2'inci olan Nuray Zaman ve 3'üncü olan Nurcan Gülcan Hakverdi kardeşler sahnede türkü söyleyerek yeni yarışmacılara moral verdiler. Ayrıca Jüri Üyelerinden Zeynep Karababa, Ali Baştuğ, Hikmet Karadeniz ve Ozan Sinemi birer türkü söyleyerek seyircileri neşelendirdiler. Yarışmayı izlemek için Yılmaz Güney Sahnesi'ne sabahın erken saatlerinde çok sayıda gelenler oldu. Divriği Türküleri yarışmasının jüri

üyeleri ise şu isimlerden oluştu. Zeynep Karababa, Hikmet Karadeniz, İrfan Dolaş, Ozan Sinemi, Cankat Erdoğan, Ali Baştuğ, Garip Hıdır, Hüseyin Karakoç, Servet Yıldız, Zeynel Sönmez. Önümüzdeki günlerde ses yarışmasının finali yapılacak. Final yarışmasına jüri olarak, Cengiz Özkan Arif Sağ, Tuncay Balcı, Ali Kızıltuğ gibi çok sayıda tanınmış sanatçının katılması bekleniyor. Final yarışmasından sonra 1'inci, 2'inci ve 3'üncüler belli olacak.

Özel **EKO TOM** TIP MERKEZİ

Uz. Dr. Okan Bektaş YILDIRIM Başhekim

Sağlığınız Emin Ellerde

7 gün 24 saat

BRANŞLARIMIZ

DAHİLİYE
Diabet (Şeker Hastalığı) Takibi
Tansiyon Takibi

ÇOCUK HASTALIKLARI
Sağlıklı Bebek - Çocuk İzleme
Bağışıkama (Asi) Takibi
Hasta Çocuk Muayenesi

KARDİYOLOJİ
Ekokardiyografi
Efor Testi - EKG
Tansiyon Holter-Ritim Holter

KULAK BURUN BOĞAZ
Endoskopik Muayene

GENEL CERRAHI
Endoskopi
Kolonoskopi
Gastroskopi

RADYOLOJİ
Ultrason, Doppler
Röntgen, MR, BT

KADIN DOĞUM
Ultrason, Gebe Takibi
Rahim Ağzı Kanserli Taraması ve Aşısı
Rahim Ağzı Yara Yakılması ve Dondurulması
Kısırlık Takibi ve Tedavisi

LABORATUAR TETKİKLERİ

PSIKIYATRİ 0212 Psikiyatri Randevu 615 77 77

Randevu Tel: (0212) 578 64 61-62-63 Fax: (0212) 578 64 60

Sevk almadan SGK (Sosyal Güvenlik Kurumu) ile anlaşmalıdır.

Merkez Mah. Salihpaşa Cad. Huzur Sokak No: 4/A Gaziosmanpaşa / İSTANBUL
Tel: (0212) 578 64 61-62-63 Fax: (0212) 578 64 60 info@ekotom.com.tr ■ www.ekotom.com.tr

DivArkadaş
RESTAURANT
ET ve KANAT

Lezzetin yıllardır değişmeyen adresi

Beyaz ve Kırmızı Et'te Geniş Ürün Yelpazesi...

300 kişilik iç mekan, 150 kişilik modern bahçe ve profesyonel ekibi ile mekanların DİVA'sında muhabbetlerinizi ARKADAŞ'ça olmasını sağlıyoruz.

Haftanın 3 günü **"Canlı Müzik"**
Alternatif Fıks Menüleri
Zengin Meze Çeşitleri

Paket Servisimiz Vardır • Gündüz Servisimiz Vardır

DIGITURK YAYINI

WIRELESS İNTERNET

BAHÇE / GARDEN

ÇOCUK OYUN ALANI

OTOPARK

Kordonboyu Mah. Tekel Cad. Meltem Sk. No:2 Kartal / İSTANBUL
Tel: 0216 374 24 24 Faks: 0216 374 24 49
e-mail: info@divarkadas.com www.divarkadas.com